

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้หลักการวิเคราะห์พฤติกรรมประยุกต์ในการเพิ่มพฤติกรรมกรมองร่วมกัน โดยใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล จำนวน 5 แผน ๆ ละ 4 กิจกรรม รวม 20 กิจกรรม ฝึกในห้องเตรียมความพร้อมบุคคลออกทิสติก อยู่ที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 8 จังหวัดเชียงใหม่ และผู้ศึกษาได้ข้อมูลจากการบันทึก วิดีทัศน์ นำมาบันทึกในแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม ซึ่งได้จากการสังเกตก่อนการทดลอง 10 ครั้ง ระหว่างทดลอง 20 ครั้ง และภายหลังการทดลองอีก 10 ครั้ง รวมการสังเกตทั้งหมด 40 ครั้ง ผลจากการทดลองการเพิ่มพฤติกรรมกรมองร่วมกัน ผู้ศึกษาได้นำผลการบันทึกข้างต้นมาวิเคราะห์ ผลและนำเสนอข้อมูลแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความถี่พฤติกรรมกรมองร่วมกันในห้องปรับพฤติกรรม แสดงจำนวนครั้ง ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในการสังเกตแต่ละครั้งจากการ บันทึกเหตุการณ์แสดงโดยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 (A1) หมายถึงระยะเสี่นฐาน ระยะที่ 2 (B) หมายถึงระยะทดลอง ระยะที่ 3 (A2) หมายถึงระยะถอดถอน (ตาราง 3 แผนสถิติ 1)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์พฤติกรรมกรมองร่วมกันในห้องปรับพฤติกรรมจากการบันทึก พฤติกรรมทั้ง 3 ระยะข้างต้นในเชิงพรรณนา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความถี่พฤติกรรมกรมองร่วมกันในห้องปรับพฤติกรรม (ตาราง 3 และแผนสถิติ 1)

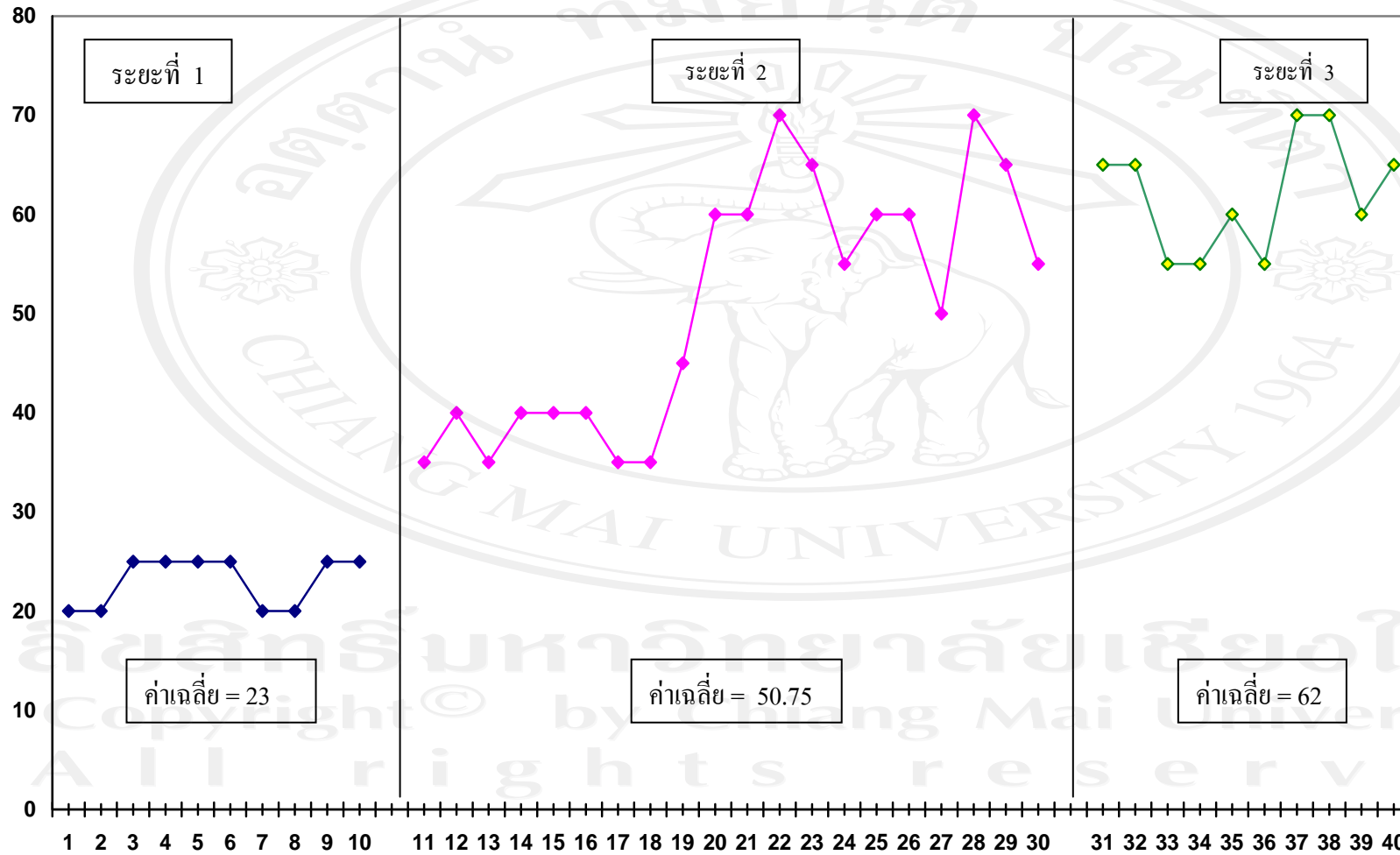
ตาราง 3 ความถี่ ค่าร้อยละของความถี่ของพฤติกรรมกรมองร่วมกันในห้องปรับพฤติกรรม

ครั้งที่ สังเกต	ระยะที่ 1 (A1)		ระยะที่ 2 (B)		ระยะที่ 3 (A2)		ค่าเฉลี่ย	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1	4	20						
2	4	20						
3	5	25						
4	5	25						
5	5	25						
6	5	25						
7	4	20						
8	4	20						
9	5	25						
10	5	25						
N=10	$\sum X = 46$						$\bar{X} = 4.60$	23.00
11			7	35				
12			8	40				
13			7	35				
14			8	40				
15			8	40				
16			8	40				
17			7	35				
18			7	35				
19			9	45				
20			12	60				
21			12	60				
22			14	70				
23			13	65				

ตาราง 3 (ต่อ)

ครั้งที่	ระยะที่ 1 (A1)		ระยะที่ 2 (B)		ระยะที่ 3 (A2)		ค่าเฉลี่ย	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
24			11		55			
25			12		60			
26			12		60			
27			10		50			
28			14		70			
29			13		65			
30			11		55			
N=20			$\sum X=203$				$\bar{X}=10.15$	50.75
31						13	65	
32						13	65	
33						11	55	
34						11	55	
35						12	60	
36						11	55	
37						14	70	
38						14	70	
39						12	60	
40						13	65	
N=10					$\sum X=124$		$\bar{X}=12.40$	62

แผนสถิติ 1 ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ที่มีพฤติกรรมกรมองร่วมกันในห้องปรับพฤติกรรม

จากตาราง 3 และแผนสถิติ 1 แสดงให้เห็นถึงค่าเฉลี่ยร้อยละของความคิดที่มีพฤติกรรม การมองร่วมกันในห้องปรับพฤติกรรม ในระยะที่ 1 (A1) หรือระยะก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย ของความคิดที่มีพฤติกรรมการมองร่วมกันเท่ากับร้อยละ 23 และในระยะที่ 2 (B) ระยะการทดลอง มีค่าเฉลี่ยของความคิดที่มีพฤติกรรมการมองร่วมกัน มีค่าเท่ากับร้อยละ 50.75 ซึ่งมีค่ามากกว่า ระยะที่ 1 (A1) ส่วนในระยะที่ 3 (A2) ระยะทดลองการทดลองมีค่าเฉลี่ยร้อยละของความคิด ที่มีพฤติกรรมการมองร่วมกัน มีค่าเท่ากับร้อยละ 62 ซึ่งมีค่าเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์พฤติกรรมการมองร่วมกันในห้องปรับพฤติกรรม

ในระยะสังเกตก่อนการทดลองนี้ ผู้ศึกษาได้สังเกตสภาพแวดล้อมในห้องปรับพฤติกรรม ของนักเรียนออทิสติกพบว่ามึนักเรียนออทิสติกทั้งหมด 6 คน นักเรียนผู้หญิง 2 คน นักเรียนผู้ชาย 4 คน ผู้ปกครอง 3 คนและครูผู้สอน 3 คน โดยครูผู้สอนจัดที่นั่งเป็นรูปวงกลม จำนวน 9 ที่นั่ง โดยมี ครูผู้สอน 1 คนและผู้ปกครอง 3 คนของนักเรียนออทิสติกนั่งประกบทั้งชาย-ขวา และครูผู้สอน 2 คน ยืนประกบรอบซ้าย-ขวานักเรียนออทิสติก 2 คนเนื่องจากเด็กผู้ชาย 2 คนจะไม่อยู่นิ่งชอบวิ่งออกนอก ห้องเรียน นักเรียนออทิสติกทั้ง 6 คนยังไม่สามารถพูดสื่อสารด้วยตนเองได้ ภายในห้องเรียนจะมี ประตูเข้า-ออก 4 ประตู มีห้องเรียน 2 ห้อง ห้องเรียนรวม 1 ห้อง ห้องเรียนสำหรับฝึกเป็นรายบุคคล หรือห้องปรับพฤติกรรมบุคคลออทิสติก 1 ห้อง สำหรับห้องเรียนเตรียมความพร้อมบุคคลออทิสติก ด้านทิศตะวันตกจะเป็นซีเมนต์ทึบทั้งหมด ติดตั้งกระดานลูกฟูกสีน้ำเงินไว้แสดงผลงาน ของนักเรียนออทิสติกในแต่ละกิจกรรม มีโต๊ะญี่ปุ่นจำนวน 2 ชุด เบาะ 8 ที่ เพื่อฝึกนักเรียนออทิสติก เป็นรายบุคคล และมีเบาะสีน้ำเงิน 2 เบาะพร้อมกระจกเงาติดผนังบานใหญ่ 1 บานติดผนังสำหรับ ฝึกนักเรียนออทิสติกในทักษะการช่วยเหลือตนเองในเรื่องการแต่งกาย

ด้านทิศใต้ผนังจะเป็นซีเมนต์ หน้าต่างเป็นกระจกบานเลื่อนสีชา 2 บาน มีโคมไฟญี่ปุ่น แฉงไว้ 1 ชุด ภายในห้องมีสวิทช์สำหรับเปิด-ปิดไฟและพัดลม โจร 2 จุด ปลั๊กไฟ 2 จุด ซึ่งนักเรียน ออทิสติกชอบเปิด-ปิดสวิทช์ไฟและพัดลมเป็นประจำ เด็กบางคนเข้ามาในห้องต้องเปิดสวิทช์ไฟ และพัดลมเป็นอันดับแรก และปิดไฟก่อนไปรับประทานอาหารกลางวันทุกวัน เด็กบางคนชอบดึง โคมไฟญี่ปุ่นให้เกิดเสียงและกระ โดดหัวเราะชอบใจมาก จากนั้นเด็กดึงโคมไฟญี่ปุ่นให้เกิดเสียงดัง ขึ้นเรื่อย ๆ และจะวิ่งรอบห้องและกลับมาตีใหม่อีกครั้ง ทำให้เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ห้องหนึ่งสนใจเสียง ดังกล่าว

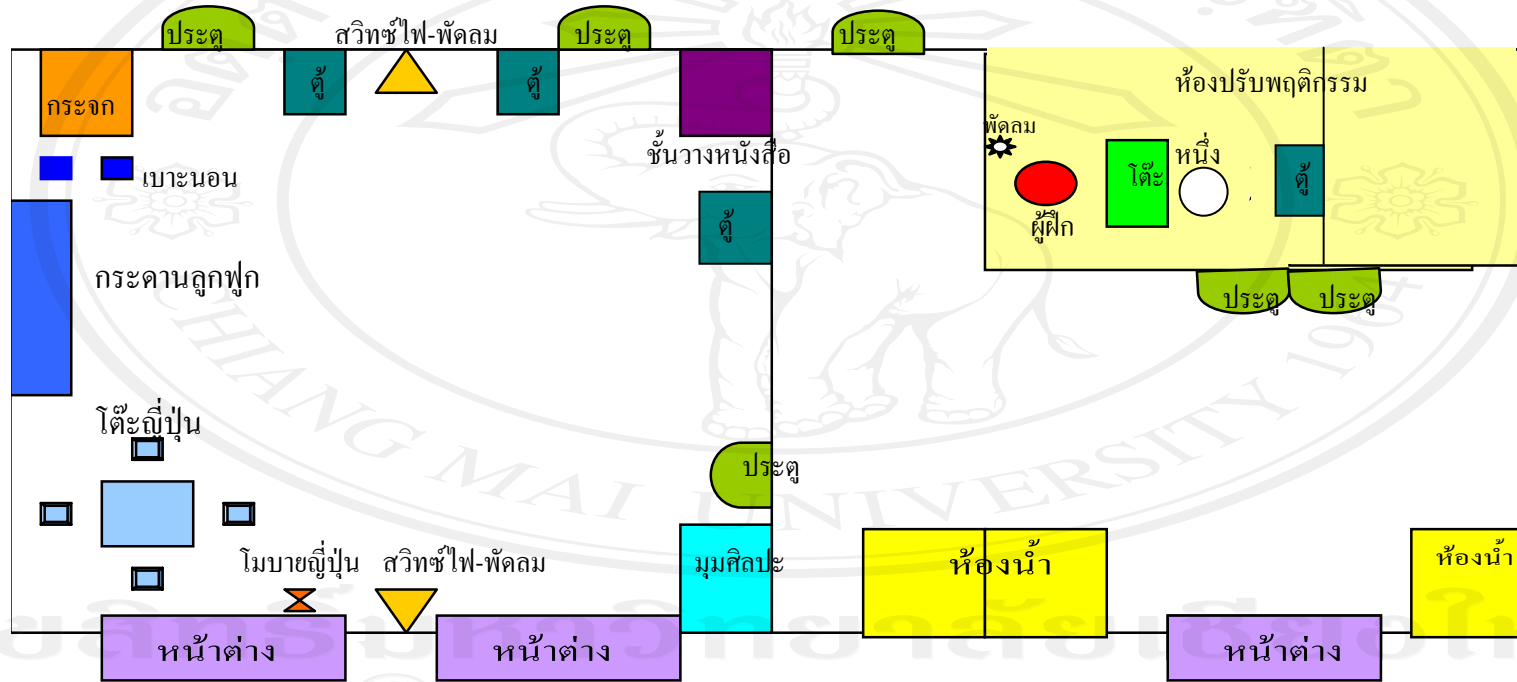
ด้านทิศเหนือจะมีประตูทางเข้า 2 ประตู ผนังห้องมีสวิทช์สำหรับเปิด-ปิดไฟและพัดลม โจร 2 จุด ปลั๊กไฟ 2 จุด มีโต๊ะสำหรับใส่สื่อ 1 ตัว มีตู้กระจกบานเลื่อน 1 ตู้สำหรับเก็บสื่อไว้วาง เครื่องเสียง สำหรับเปิดเพลงให้เด็กฟังเวลาทำกิจกรรมกลุ่มภายในห้องออทิสติก

ด้านทิศตะวันออกผนังห้องเป็นอลูมิเนียมพร้อมบานเกล็ดสีขาว มีประตู 1 ประตู มีตู้เอกสาร
ชั้นวางหนังสือพร้อมหนังสือ มีมุมคิดปะและมุมลีลามือฝึกกล้ามเนื้อมัดเล็ก ส่วนห้องเตรียม
ความพร้อมอีก 1 ห้อง ลักษณะเป็นห้องกระจกสีขาวภายในบริเวณห้องมีโต๊ะทำงานของครูผู้สอน
2 ชุดพร้อมเก้าอี้พนักพิงสีน้ำตาล สำหรับห้องปรับพฤติกรรมสำหรับฝึกนักเรียนออทิสติกเป็น
รายบุคคล ซึ่งมีพัดลม 1 ตัว มีตู้สำหรับใส่สื่อการเรียนการสอน มีโต๊ะสี่เหลี่ยมกางหมู พร้อมเก้าอี้
2 ตัวและบริเวณภายนอกของห้องมีชั้นวางสำหรับเก็บสื่อ แบบฝึกไว้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ดังแผนผัง 1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แผนผัง 1 ห้องเตรียมความพร้อมบุคคลออกทัศนศึกษา

ลิขสิทธิ์ © โดย Chiang Mai University
All rights reserved

การศึกษาผลการใช้หลักการวิเคราะห์พฤติกรรมประยุกต์ในการเพิ่มพฤติกรรมกรมองร่วมกันมีทั้งหมด 40 ครั้ง แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 (A1) ระยะก่อนการทดลอง (ช่วงวันที่ 26-30 มีนาคม 2550)

ระยะที่ 1 (A1) เป็นระยะที่ผู้ศึกษาสอนนักเรียนในชั้นเรียนเตรียมความพร้อมยังไม่ให้แผนการปรับพฤติกรรมกับน้องหนึ่ง ผู้ศึกษาสังเกตและบันทึกพฤติกรรมกรมองร่วมกันของน้องหนึ่ง ซึ่งศึกษาวันที่ 26-30 มีนาคม 2550 เมื่อผู้ศึกษาได้ทดลองเรียกชื่อน้องหนึ่งในคาบเรียนซึ่งคาบเรียนละ 30 นาที คือ ทักษะการช่วยเหลือตนเองตอนช่วงเช้าระหว่างเวลา 10.00-10.30 น. และทักษะกล่อมเนื้อมัดเล็กระหว่างเวลา 14.00-14.30 น. โดยวิธีการเรียกชื่อน้องหนึ่งในเวลา 5 นาทีต่อการเรียกชื่อ 20 ครั้ง ทั้งนี้เป็นเวลา 5 วันติดต่อกันรวมจำนวน 10 ครั้ง มีผลการสังเกตการหันมามองเฉลี่ยเท่ากับ 4.60

ระยะที่ 2 (B) ระยะการทดลอง (ช่วงวันที่ 21 พฤษภาคม-1 มิถุนายน 2550)

ระยะที่ 2 (B) เป็นระยะที่ผู้ศึกษาใช้แผนการฝึกเพิ่มพฤติกรรมกรมองร่วมกันระหว่างน้องหนึ่งกับผู้ศึกษา ซึ่งประกอบด้วยเทคนิคการเสริมแรงทางบวก เพื่อเพิ่มพฤติกรรมดังกล่าวข้างต้น ตั้งแต่วันที่ 21 พฤษภาคม 2550 – 1 มิถุนายน 2550 เวลา 10.00-10.30 น. และเวลา 14.00-14.30 น. จำนวน 20 ครั้ง มีผลการสังเกตการหันมามองเฉลี่ยเท่ากับ 10.15

ระยะที่ 3 (A2) ระยะถอนออกหรือหลังการทดลอง (ช่วงวันที่ 2-6 มิถุนายน 2550)

ระยะที่ 3 (A2) เป็นระยะที่กลับไปใช้กระบวนการระยะที่ 1 (A1) ถอนออกแรงเสริมออกต่อพฤติกรรมกรมองร่วมกันของน้องหนึ่ง โดยศึกษาวันที่ 2-6 มิถุนายน 2550 เมื่อผู้ศึกษาได้ทดลองเรียกชื่อน้องหนึ่งในคาบเรียนซึ่งคาบเรียนละ 30 นาที คือ ทักษะการช่วยเหลือตนเองตอนช่วงเช้าระหว่างเวลา 10.00-10.30 น. และทักษะกล่อมเนื้อมัดเล็กระหว่างเวลา 14.00-14.30 น. โดยวิธีการเรียกชื่อน้องหนึ่งในเวลา 5 นาทีต่อการเรียกชื่อ 20 ครั้ง ทั้งนี้เป็นเวลา 5 วันติดต่อกันรวมจำนวน 10 ครั้ง มีผลการสังเกตการหันมามองเฉลี่ยเท่ากับ 12.40

ผลจากการสังเกตพฤติกรรมกรมองร่วมกัน

การบันทึกพฤติกรรมของน้องหนึ่งทั้ง 3 ระยะ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 (A1) ระยะก่อนการทดลอง (ช่วงวันที่ 26-30 มีนาคม 2550) ทำการสังเกตติดต่อกัน 5 วัน วันละ 2 ครั้ง ระหว่างเวลา 10.00-10.30 น. และ 14.00-14.30 น. รวมทั้งหมด 10 ครั้ง

สังเกตครั้งที่ 1-2 วันที่ 26 มีนาคม 2550 ระหว่างเวลา 10.00-10.30 น. หลังจากทำกิจกรรมโฮมรูมทุกวัน นักเรียนทุกคนเข้าห้องเรียนและหลังดื่มนมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษานำน้องหนึ่งเข้าห้องเรียนเพื่อทำการสังเกตพฤติกรรม หลังจากนั้นผู้ศึกษาชี้แจงให้น้องหนึ่งทราบวันนี้จะฝึกทักษะด้านการช่วยเหลือเองในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับเรื่องการสวมเสื้อยืดคอกกลม

โดยฝึกน้องหนึ่งใส่เสื้อยืดคอกกลมด้วยตนเองตามขั้นตอนแล้ว หลังจากสิ้นสุดการเรียนการสอนในแต่ละวัน ผู้ศึกษาจึงทำการสังเกตพฤติกรรมของน้องหนึ่ง วันแรกของการสังเกตพบว่าในมือยังถือหลอดดูดกาแฟแต่สายตามองออกนอกประตู ไม่สนใจผู้ศึกษาซึ่งร่วมอยู่ในห้องเรียนด้วย ขณะนั้นน้องหนึ่งยังนั่งเก้าอี้อยู่สักครู่หนึ่ง และลุกขึ้นยืนเขย่งปลายเท้าเดินไป-มาภายในห้องเรียน มือยังถือหลอดดูดกาแฟไว้ติดมืออยู่ เปล่งเสียงแปลก ๆ ออกมา เดินวน วิ่งไปมา และกลับไปนั่งที่เก้าอี้เหมือนเดิม นั่งหมุนหลอดดูดกาแฟ

ผู้ศึกษาจึงเรียกชื่อแต่ไม่มีการตอบสนองหรือสนใจเสียงเรียกจากผู้ศึกษา ผู้ศึกษาได้บันทึกพฤติกรรมการตอบสนองการมองเมื่อถูกเรียกชื่อน้องหนึ่งจำนวนการเรียก 20 ครั้ง จากในระยะเวลา 5 นาที ได้ค่าความถี่ในการหันมามองร่วมกันเท่ากับ 4 ครั้ง

ในช่วงบ่ายระหว่างเวลา 14.00-14.30 น. เมื่อรับประทานอาหารกลางวันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูประจำห้องเปิดการ์ตูนให้นักเรียนออทิสติกดูมีนักเรียนบางคนนั่งบ้าง บางคนยืนดูบ้าง ส่วนน้องหนึ่งยืนมองการ์ตูนและสลับกับการเดินวนไปมาภายในห้อง ผู้ศึกษาเรียกชื่อน้องหนึ่งให้หนึ่ง น้องหนึ่งไม่ยอมหันมามองเลยในช่วงแรก และเมื่อเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง น้องหนึ่งหันมมองร่วมกันเท่ากับ 4 ครั้ง

สังเกตครั้งที่ 3-4 วันที่ 27 มีนาคม 2550 ในช่วงเช้าครูที่สอนห้องออทิสติกได้ทักษะสังคมสำหรับนักเรียนออทิสติก จำนวน 6 คน โดยครูผู้สอนได้จัดกิจกรรมให้นักเรียนล้างมือไปในกล่องที่ปิดฝาที่ละคนและทำช่องสำหรับให้มือสามารถล้างได้ ภายในกล่องมีหลอดดูดกาแฟ นมกล่องแปรงสีฟัน ลูกบอลขนาดเล็ก เมื่อนักเรียนล้างได้สิ่งใด ครูจะชูสิ่งของนั้นพร้อมบอกชื่อสิ่งของนั้นให้นักเรียนพูดตาม เมื่อน้องหนึ่งต้องเป็นผู้ล้างมือลงในกล่องดังกล่าว ครูเรียกชื่อน้องหนึ่งแต่น้องหนึ่งมองผ่านครูไปด้านหลังในลักษณะเหม่อลอย ได้ทำการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง น้องหนึ่งมองร่วมกันจำนวน 5 ครั้ง

ในช่วงบ่ายผู้ศึกษาได้ทำการสังเกตพฤติกรรมน้องหนึ่งในขณะที่น้องหนึ่งลงไปเล่นในอ่างบอลโดยนอนลงบนลูกบอล เมื่อผู้ศึกษาทำการเรียกชื่อน้องหนึ่งไม่ยอมหันมามองตามเสียงเรียก ผู้ศึกษาทำการเรียกซ้ำ ๆ จำนวน 20 ครั้ง น้องหนึ่งยอมหันมมองร่วมกันจำนวน 5 ครั้ง

สังเกตครั้งที่ 5-6 วันที่ 28 มีนาคม 2550 ในตอนเช้าหลังจากน้องหนึ่งเรียนทักษะภาษาและการสื่อสาร โดยวันนี้ครูได้สอนให้นักเรียนหยิบสิ่งของที่ครูชี้ให้ครู ซึ่งครูได้วางสิ่งของบนโต๊ะที่ละ 2 ชิ้น เช่น แปรงสีฟันและ ดินสอ จากการสังเกต เมื่อครูเรียกชื่อน้องหนึ่งให้หยิบแปรงสีฟัน น้องหนึ่งมองไปที่หน้าต่างทำท่าไม่สนใจที่ครูเรียก ครูเรียกซ้ำ ๆ จำนวน 20 ครั้ง น้องหนึ่งแสดงพฤติกรรมหยิบโต๊ะ 2 ครั้ง และหันมามองจำนวน 5 ครั้ง และในช่วงบ่ายน้องหนึ่งแยกตัวนั่งเล่นที่มุมห้องเรียนโดยถือหลอดดูดกาแฟไว้ในมือแกว่งไปมา ผู้ศึกษาเรียกชื่อและบอกให้มาเอาขนม

น้องหนึ่งนั่งมองไปที่เด็กคนอื่น ไม่ยอมหันมามองตามเสียงเรียก ผู้ศึกษาเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง
น้องหนึ่งหันมามองร่วมกันจำนวน 5 ครั้ง

สังเกตครั้งที่ 7-8 วันที่ 29 มีนาคม 2550 เช้าวันนี้้องหนึ่งเดินมากับยายและร้องไห้ ผู้ศึกษาได้สอบถามยาย ยายบอกว่าน้องหนึ่งถูกเพื่อนดึงหลอดคูดกาแพไปจากมือ ผู้ศึกษานำ หลอดคูดกาแพอันใหม่มาให้น้องหนึ่งจึงหยุดร้องไห้ และนำน้องหนึ่งมาเรียนกับเพื่อน ๆ ในห้อง ซึ่งครูกำลังสอนทักษะการช่วยเหลือตนเองในเรื่องการสวมเสื้อยืดคอกกลม เมื่อถึงเวลาที่ให้น้องหนึ่ง จับชายเสื้อที่กำลังฝึก น้องหนึ่งไม่มองชายเสื้อที่ครูให้ถือ ครูกระตุ้นเตือน โดยการจับกางสลับกับการแตะมือ ครูเรียกให้น้องตามจำนวน 20 ครั้ง น้องหนึ่งยอมมองมาที่มือที่ครูถือชายเสื้อให้ จำนวน 4 ครั้ง และในช่วงบ่ายหลังจากรับประทานอาหารเที่ยงเสร็จ ครูเรียกให้น้องหนึ่งมาล้างมือ น้องหนึ่งยืนนิ่ง ๆ ตามองไปนอกห้องเรียน เมื่อครูเรียกชื่อ น้องหนึ่งกระโดดขึ้นลง กรีดร้อง ผู้ศึกษา เดินไปแตะมือเบา ๆ เรียกชื่อ จำนวน 20 ครั้ง น้องหนึ่งยอมมองมาที่ผู้ศึกษาเพียงจำนวน 4 ครั้ง

สังเกตครั้งที่ 9-10 วันที่ 30 มีนาคม 2550 วันนี้้องหนึ่งอารมณ์ดีเดินเข้ามาในห้องเรียน และตรงไปหยิบตุ๊กตาสวมมือที่มุมห้อง ถือแกว่งไปมาและหัวเราะเสียงดัง ครูเรียกน้องหนึ่งให้มาหา น้องหนึ่งไปยอมตอบสนอง ต้องเรียกซ้ำ ๆ จำนวน 20 ครั้ง น้องหนึ่งหันมามองที่ครูเพียง 5 ครั้ง ในช่วงบ่ายได้มีผู้มาบริจาคสิ่งของให้นักเรียน ครูพานักเรียนไปรวมกันหน้าตึกโดยให้เข้าแถว เดินไปพร้อมกัน ครูเรียกน้องหนึ่งเพื่อให้เข้าแถว น้องหนึ่งวิ่งวนไปมาและดึงมือยาย ยายบอกครว่าน้องหนึ่งไปยอมออกไปนอกตึกเพราะต้องเข้าห้องเรียนก่อนที่จะไปที่อื่น ต้องทำเช่นนี้ซ้ำ ๆ ทุกวัน เมื่อมีกิจกรรมที่ต้องออกไปข้างนอกห้องน้องหนึ่งจะกรีดร้องไม่ยอมไปร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ผู้ศึกษาเรียกน้องหนึ่งไปยอมหันมา โดยเรียกจำนวน 20 ครั้ง น้องหนึ่งหันมามองเพียงจำนวน 5 ครั้ง

สรุปการสังเกตพฤติกรรมการมองร่วมกันติดต่อกัน 5 วัน วันละ 2 ครั้ง รวมทั้งหมด 10 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยที่น้องหนึ่งหันมาตามเสียงเรียกชื่อเท่ากับ 4.60 และคิดเป็นร้อยละ 23

ระยะที่ 2 (B) ระยะการทดลอง (ช่วงวันที่ 21 พฤษภาคม 2550-1 มิถุนายน 2550)

ระยะที่ 2 (B) เป็นระยะที่ผู้ศึกษาใช้แผนการเพิ่มพฤติกรรมการมองร่วมกันระหว่าง

น้องหนึ่งกับผู้ศึกษา ซึ่งประกอบด้วยเทคนิคเสริมแรงทางบวก การกระตุ้นเตือนด้วยท่าทาง วาจา ทางกาย และเทคนิคการชี้แนะเพื่อเพิ่มพฤติกรรมดังกล่าวข้างต้น ตั้งแต่วันที่ 21 พฤษภาคม 2550-1 มิถุนายน 2550 เวลา 10.00-10.30 น. และเวลา 14.00-14.30 น. จำนวน 20 ครั้ง โดยเริ่มทดลอง ดังนี้

แผนการฝึกที่ 1 มีการตั้งจุดประสงค์ให้น้องหนึ่งมองร่วมกันกับผู้ศึกษาได้ 6 ครั้ง ในเวลา 5 นาทีและแบ่งออกเป็น 4 กิจกรรมดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ 1.1 การสังเกตครั้งที่ 11 วันที่ 21 พฤษภาคม 2550 ผู้ศึกษากำหนดวิธีการฝึกร่วมกัน โดยการที่ผู้ศึกษาถือหลอดดูดกาแฟไว้ในระยะชิดใบหน้าตรงข้างหางตาของผู้ศึกษาและสลับซ้าย-ขวา พร้อมกับเรียกชื่อน้องหนึ่ง ทำการฝึกระหว่างเวลา 10.00-10.30 น.

ก่อนการฝึก หลังจากน้องหนึ่งทำกิจกรรมกลุ่มภายในห้องเรียนกับเพื่อน ๆ และดื่มนมเสร็จเรียบร้อยแล้ว น้องหนึ่งเดินเข้าห้องเรียน และนั่งที่เก้าอี้มือถือหลอดกาแฟหมุนเล่นสักครู่ ผู้ศึกษานั่งเก้าอี้ตรงข้ามยื่นมือขอหลอดกาแฟจากน้องหนึ่ง นำมาวางบนโต๊ะด้านหน้าที่นั่งน้องหนึ่งนั่งอยู่ ผู้ศึกษาได้อธิบายให้น้องหนึ่งฟัง เรื่องการฝึกร่วมกัน คือเมื่อครูบอก “หนึ่งมองครู” หากน้องหนึ่งมองครู ครูจะให้มันฝรั่งทอด 1 ชิ้น เมื่อผู้ศึกษาอธิบายและชี้แจงขั้นตอนต่าง ๆ ให้น้องหนึ่งเป็นที่เรียบร้อยแล้วจึงเริ่มการฝึก

ระหว่างฝึก ผู้ศึกษาเริ่มโดยการสร้างความคุ้นเคยกับน้องหนึ่งโดยใช้หลอดดูดกาแฟแตะตามแขนซ้าย-ขวาของน้องหนึ่ง และบอกน้องหนึ่งว่า “เรามาเล่นกันดีไหม” น้องหนึ่งหัวเราะชอบใจ ม้วนตัวไปมา ผู้ศึกษาออกคำสั่งให้นั่งตรง ๆ แต่น้องหนึ่งยื่นมือมาหยิบหลอดดูดกาแฟ ผู้ศึกษาจึงยอมให้น้องหนึ่งถือไว้ในมือ และใช้หลอดดูดกาแฟอีกอันหนึ่งฝึก ผู้ศึกษาถือหลอดดูดกาแฟไว้ในระยะชิดใบหน้าด้านข้างหางตาและสลับซ้าย-ขวา พร้อมกับเรียกชื่อน้องหนึ่ง ในการฝึกครั้งนี้ น้องหนึ่งไม่หันมามองตามเสียงเรียกแต่กลับไปสนใจผู้บันทึกวีดิทัศน์ ผู้ศึกษาจึงต้องกระตุ้นเตือนน้องหนึ่งโดยนำหลอดดูดกาแฟแตะตามจุดต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น มือ แก้ม จมูก หน้าอก ท้อง และแขนของน้องหนึ่ง และบางครั้งต้องจับหน้าน้องหนึ่งให้มองและออกคำสั่ง “มองครู” จากการสังเกตน้องหนึ่งมองตามหลอดดูดกาแฟและเคลื่อนสายตามองมายังผู้ศึกษา ผู้ศึกษาพูดว่า “เก่งมาก” และให้มันฝรั่งทอดเป็นรางวัล น้องหนึ่งยิ้มแสดงอาการดีใจ

ผู้ศึกษาสังเกตการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อน้องหนึ่งจำนวนทั้งหมด 20 ครั้ง ในช่วงเวลา 5 นาที ระหว่างการฝึก น้องหนึ่งมองมาที่หลอดดูดกาแฟและสบตาผู้ศึกษาจำนวน 7 ครั้ง

หลังการฝึก น้องหนึ่งเดินไป หมุนหลอดกาแฟในมือ ผู้ศึกษาจึงพาน้องหนึ่งไปเล่นต่อเรโก้กับกลุ่มเพื่อนภายในห้องเดียวกัน น้องหนึ่งสามารถเล่นกับเพื่อนได้เป็นเวลา 10 นาที

กิจกรรมที่ 1.2 การสังเกตครั้งที่ 12 วันที่ 21 พฤษภาคม 2550 ระหว่างเวลา 14.00-14.30 น. เป็นกิจกรรมที่ได้กำหนดให้น้องหนึ่งมองร่วมกันกับผู้ศึกษาโดยผู้ศึกษานำหลอดกาแฟถือไว้ระหว่างคิ้วของผู้ศึกษา พร้อมกับเรียกให้น้องหนึ่งมองตาม และจุดประสงค์ครั้งนี้กำหนดไว้ว่าน้องหนึ่งต้องมองร่วมกันกับผู้ศึกษาได้ 6 ครั้งในช่วงเวลา 5 นาที

ก่อนการฝึก หลังจากน้องหนึ่งตื่นนอนในช่วงบ่าย ผู้ศึกษาได้นำน้องหนึ่งมาฝึกพร้อมทั้งอธิบายเงื่อนไขในการฝึกให้น้องหนึ่งเข้าใจก่อนการฝึกเช่นเดิม

ระหว่างฝึก ผู้ศึกษาเริ่มทำการฝึก โดยผู้ศึกษาจับมือน้องหนึ่งและหอดคุดคาแพหยอกเล่นกับน้องหนึ่งและนำหอดคุดคาแพไปแตะที่จมูก แก้ม ท้อง หรือแขนของน้องหนึ่งสลับไปมา หลังจากนั้นทำการฝึก ผู้ศึกษาถือหอดคุดคาแพไว้ระหว่างคิ้วของผู้ศึกษา พร้อมทั้งออกคำสั่ง “หนึ่งมองครู” น้องหนึ่งไม่ยอมมองตามผู้ศึกษาจับหน้าน้องหนึ่งให้มองตามผู้ศึกษาจับหอดคุดคาแพไปมา ที่อยู่ระหว่างคิ้วของผู้ศึกษาเมื่อน้องหนึ่งมองตาม ผู้ศึกษาได้ลดหอดคุดคาแพลงเพื่อให้มองร่วมกันกับผู้ศึกษา การกระตุ้นเตือนจะทำสลับกันคือ เขย่าหรือขยับหอดคุดคาแพเข้า ๆ พร้อมทั้งออกคำสั่ง “หนึ่งมองครู” เมื่อน้องหนึ่งมองตาม ผู้ศึกษาเสริมแรงว่า “เก่งมาก” พร้อมทั้งให้รางวัลเป็นมันฝรั่งทอดเมื่อน้องหนึ่งมองร่วมกัน

ทั้งนี้ระหว่างการฝึกผู้ศึกษาสังเกตการณ์ร่วมกันในการฝึกครั้งนี้ จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง ในช่วงเวลา 5 นาที น้องหนึ่งมองมาที่หอดคุดคาแพและสบตาผู้ศึกษาจำนวน 8 ครั้ง

หลังการฝึก น้องหนึ่งมองหน้าผู้ศึกษาพร้อมยื่นมือมาจับแขนและดึงไปที่ตู้เอกสารหน้าห้องเรียนซึ่งมีนมกล่อง โรงเรียนวางอยู่ ผู้ศึกษาถามน้องหนึ่งว่าจะเอานมอะไรไหมน้องหนึ่งมองหน้าผู้ศึกษาและดึงมือไปหยิบนม ผู้ศึกษาจึงให้ 1 กล่องและพาน้องหนึ่งไปหาคุณยายที่รออยู่นอกห้องเรียน

ข้อสังเกต กิจกรรมที่ 1.1-1.2 ได้ตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมไว้คือให้น้องหนึ่งสามารถมองร่วมกัน 6 ครั้งในเวลา 5 นาที หลังจากการฝึกมีผลการมองร่วมกันได้มากกว่าจุดประสงค์ที่ตั้งไว้คือ มองร่วมกันเท่ากับ 7 ครั้งและ 8 ครั้ง สังเกตได้ว่าผู้ศึกษาได้ใช้หอดคุดคาแพเป็นสื่อช่วยในการฝึกและให้สิ่งเสริมแรงคือมันฝรั่งทอด ซึ่งทั้งสองสิ่งนี้เป็นสิ่งที่น้องหนึ่งชอบและการช่วยเหลือโดยการ จับหน้าน้องหนึ่งให้มอง นอกจากนี้ยังกระตุ้นด้วยวาจา (มองครู) และตำแหน่งของหอดคุดคาแพที่มีระยะการวางใกล้สายตาทำให้น้องหนึ่งมองเห็นและเลื่อนสายตามามองที่ผู้ศึกษาได้ง่ายขึ้น

ภาพ 1 ผู้ศึกษาถือหอดคุดคาแพไว้ในระยะชิดใบหน้าด้านข้างทางตาของผู้ศึกษา เพื่อกระตุ้นการมองร่วมกัน

กิจกรรมที่ 1.3 การสังเกตครั้งที่ 13 วันที่ 22 พฤษภาคม 2550 ระหว่างเวลา 10.00-10.30 น. กิจกรรมนี้ผู้ศึกษาได้ใช้ตุ๊กตาหมูสวมมือ โดยผู้ศึกษาจะถือไว้ใต้คางของผู้ศึกษาจุดประสงค์ให้น้องหนึ่งมอง 6 ครั้งในระยะเวลา 5 นาที

ก่อนการฝึก ในช่วงเช้าหลังจากน้องหนึ่งตื่นนมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษาได้นำน้องหนึ่งมานั่งที่เก้าอี้ โดยผู้ศึกษานั่งเก้าอี้ตรงข้ามกันก่อนเริ่มการฝึกผู้ศึกษาจับมือน้องหนึ่งและตุ๊กตาหมูสวมมือ และนำไปแตะที่จมูกของน้องหนึ่งพร้อมทั้งบอกให้น้องหนึ่งหอมตุ๊กตาแต่น้องหนึ่งขี้มึน และยื่นมือมาจับและนำไปหอมเอง ผู้ศึกษาขอตุ๊กตาคืนและนำตุ๊กตาหมูสวมมือถือไว้ใต้คางผู้ศึกษา

ระหว่างฝึก เริ่มการฝึกโดยผู้ศึกษาถือตุ๊กตาหมูสวมมือ ถือไว้ใต้คางและขยับตุ๊กตาหมูสวมมือให้เคลื่อนไหว พุดคุยไปด้วย สลับกับการออกคำสั่ง “หนึ่งมองครู” เมื่อมีการตอบสนองการเรียกชื่อโดยมองร่วมกันผู้ศึกษาพูดว่า “ดีมาก” และยื่นตุ๊กตาหมูสวมมือให้จับเล่นและให้มันฝรั่งทอด 1 ชิ้นเป็นแรงเสริมในการฝึกครั้งนี้ ระหว่างการฝึกน้องหนึ่งนั่งไม่นิ่ง ทำกระดิกเป็นระยะ ๆ มาแตะเท้าของผู้ศึกษา ผู้ศึกษาจึงบอกให้หยุดน้องหนึ่งยังกระดิกเท้าและเตะขาพร้อมกับหัวเราะ ผู้ศึกษาจึงจัดระยะห่างการนั่งฝึกโดยถอยระยะห่างออกมามากกว่าเดิมพร้อมกับบอกว่าหากไม่หยุดจะไม่ให้หลอดดูดกาแฟและขนม น้องหนึ่งหยุดพฤติกรรมทันที และเอื้อมมือจับปากผู้ศึกษาพร้อมกับขี้มึนให้และทำเสียงตือก ๆ และมองไปที่อื่น ผู้ศึกษากระตุ้นด้วยการนำตุ๊กตาหมูสวมมือไปจับแก้มซ้ายแก้มขวา และนำกลับมาไว้ใต้คางผู้ศึกษาเช่นเดิมพร้อมออกคำสั่ง “หนึ่งมองครู” น้องหนึ่งจึงหันมามองผู้ศึกษา พร้อมกับนั่งเท้าคาง และหลังจากหันมองสลับการขี้มึนและหัวเราะพร้อมกันไปด้วย ผู้ศึกษาจึงให้รางวัลเป็นมันฝรั่งทอดจำนวน 1 ชิ้น

ผู้ศึกษาสังเกตการมองร่วมกันระหว่างการฝึก จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง ในระยะเวลา 5 นาที น้องหนึ่งมองมาที่ตุ๊กตาหมูสวมมือและสบตาผู้ศึกษาจำนวน 7 ครั้ง

หลังการฝึก ผู้ศึกษาให้มันฝรั่งทอด 1 งานและให้น้องหนึ่งไปแบ่งให้เพื่อนด้วย น้องหนึ่งแสดงลักษณะท่าทางที่ร่าเริง ประมอไป ผู้ศึกษาจึงยื่นงานมันฝรั่งทอดให้และน้องหนึ่งเดินออกห้องไปหาเพื่อนอีกห้องหนึ่งและนั่งใกล้ ๆ เพื่อนพร้อมทั้งวางจากมันฝรั่งทอดลง เพื่อน ๆ ทานด้วยโดยที่น้องหนึ่งมองตามและยอมให้เพื่อนทานด้วย

กิจกรรมที่ 1.4 การสังเกตครั้งที่ 14 วันที่ 22 พฤษภาคม 2550 ระหว่างเวลา 14.00-14.30 น.

ก่อนการฝึก หลังจากนอนกลางวันน้องหนึ่งเดินเข้าห้องฝึกอย่างช้า ๆ มาก และหยุดยืนมองไปรอบ ๆ เมื่อเดินมาถึงหน้าห้องฝึกก่อนจะเข้าห้องน้องหนึ่งหยุดยืน นั่ง ๆ สักครู่จึงเดินเข้าห้องเรียนขณะที่นั่งรอก่อนฝึก น้องหนึ่งหาวนอนหลายครั้ง นั่งนิ่ง ๆ และมองรอบ ๆ ห้องหันหน้าออกไปนอกห้อง นั่งขี้ตา ผู้ศึกษาทักทายด้วยว่า วันนี้ไปทานข้าวกับอะไรมานะ เออ ถึงได้ทำ

หน้าแบบนี้หรือว่านอนไม่เต็มที แต่ห้องหนึ่งทำเสียงออกจากปากเป็นเสียงแปลกแบบไม่พอใจ ที่ผู้ศึกษาทักทายห้องหนึ่ง ผู้ศึกษาจึงปล่อยให้ห้องนั้นอยู่คนเดียวประมาณ 5 นาที และห้องหนึ่งยังเอามือ ทบลงบนโต๊ะอย่างแรง ทำเสียงฮือ ๆ ภากระดิกเท้าอยู่ตลอดเวลา จากนั้นลุกขึ้นเล่นมือตนเอง และ กลับมานั่งที่เก้าอี้หนึ่ง ๆ ผู้ศึกษาจึงเอามือไปแตะที่แขนและลูบแขนขึ้นลง พุดคุยไปด้วย ทำให้ ห้องหนึ่งนั่งมีสมาธิขึ้น

ระหว่างฝึก จากนั้นผู้ศึกษาจึงเริ่มการฝึกมองร่วมกันด้วยการพุดคุยกับห้องหนึ่งว่า “เรามาเล่นมองกันดีกว่านะ” การฝึกครั้งนี้เป็นการฝึกโดยไม่ใช้สื่อกระตุ้นให้มองตามแต่ใช้วิธี เรียกชื่อให้มองตามเพียงอย่างเดียว เมื่อห้องหนึ่งพร้อมที่จะฝึก ผู้ศึกษาออกคำสั่ง “หนึ่งมองครู” ห้องหนึ่งยังไม่มองผู้ศึกษากระตุ้น โดยการจับหน้าห้องหนึ่งแล้วออกคำสั่ง สลับกับการพุดคุย กับห้องหนึ่งไปเรื่อย ๆ และเว้นจังหวะการเรียกห้องหนึ่งให้มองผู้ศึกษา และครั้งนี้สามารถหัน มามองด้วยตนเองได้ ผู้ศึกษาให้แรงเสริมด้วยการพุดว่า “เก่งมาก” พร้อมให้รางวัลเป็นมันฝรั่งทอด จำนวน 1 ชิ้น

ผู้ศึกษาสังเกตการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง ในช่วงเวลา 5 นาที ในระหว่างการฝึก ห้องหนึ่งหันมองผู้ศึกษาจำนวน 8 ครั้ง

หลังการฝึก ห้องหนึ่งมองหน้าผู้ศึกษาและลุกขึ้นเดินไปหยิบหลอดคาแฟที่ตู้เอกสาร และเดินออกไปหาคุณยายที่รออยู่นอกห้องเรียน

ข้อสังเกต กิจกรรมที่ 1.3 ผู้ศึกษาได้ใช้ตุ๊กตาหมูสวมมือถือไว้ได้คาง และกิจกรรม ที่ 1.4 ได้งดการใช้สื่อในการฝึกเป็นตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมไว้คือให้ห้องหนึ่งสามารถมอง ร่วมกัน 6 ครั้งในเวลา 5 นาที หลังจากการฝึกมีผลการมองร่วมกันได้มากกว่าจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ คือ มองร่วมกันเท่ากับ 7 ครั้งและ 8 ครั้ง สังเกตได้ว่าระหว่างการฝึกห้องหนึ่งนั่งไม่นิ่ง เท้ากระดิก ไปมาและเตะเท้าของผู้ศึกษา ผู้ศึกษาบอกว่าหากไม่หยุดจะไม่ให้หลอดคาแฟและขนม ห้องหนึ่ง จึงหยุดพฤติกรรมดังกล่าวซึ่งเป็นการสร้างเงื่อนไขให้ห้องหนึ่งหยุดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โดยใช้สิ่งที่ห้องหนึ่งชอบมาเป็นเงื่อนไข ซึ่งผลการฝึกขึ้นอยู่กับการใช้สิ่งเสริมแรงและสื่อ ที่เด็กชอบทำให้การฝึกได้ผลดีขึ้นกว่าเดิม

ภาพ 2 ผู้ศึกษาถือตุ๊กตาหมูสวมมือรูปหมูไว้ได้คางของผู้ศึกษาเพื่อกระตุ้นการมองร่วมกัน

แผนการฝึกที่ 2 มีการตั้งจุดประสงค์ให้ห้องหนึ่งมองร่วมกันกับนักศึกษาได้ 7 ครั้ง ในเวลา 5 นาทีและแบ่งออกเป็น 4 กิจกรรมดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ 2.1 สังเกตครั้งที่ 15 วันที่ 23 พฤษภาคม 2550 ระหว่างเวลา 10.00-10.30 น.

ก่อนการฝึก เช่นนี้ห้องหนึ่งได้พบกับนักศึกษาที่หน้าเด็กและยื่นมือมาขอโทรศัพท์มือถือที่นักศึกษาถืออยู่ นักศึกษาได้บอกกับห้องหนึ่งว่า ถ้าอยากได้โทรศัพท์มือถือ ห้องหนึ่งต้องเดินไปห้องฝึกเอง ห้องหนึ่งจึงเดินไปที่ห้องฝึกเองและนั่งลงกดโทรศัพท์ที่ครูส่งให้ เมื่อมีเสียงกด ห้องหนึ่งหัวเราะชอบใจ นักศึกษาพูดคุยด้วยว่าโทรหาคุณยายดีไหม ห้องหนึ่งมองนักศึกษาและยิ้มให้ พร้อมทั้งนำโทรศัพท์มือถือไปกดเล่นต่อ ห้องหนึ่งมีความสนใจโทรศัพท์มาก นักศึกษาขอโทรศัพท์คืน ห้องหนึ่งไม่ยอมคืน นักศึกษาจึงบอกว่าถามคืนโทรศัพท์ให้ครู ครูจะให้มันฝรั่งทอด ห้องหนึ่งจึงยอมคืน โทรศัพท์มือถือให้ นักศึกษาจึงให้มันฝรั่งทอด 1 ชิ้น และเริ่มการฝึก

ระหว่างฝึก นักศึกษาถือโทรศัพท์ไว้ชิดหางตาของนักศึกษาและสลับซ้าย-ขวาพร้อมทั้งกดโทรศัพท์มือถือให้เกิดเสียงห้องหนึ่งจะมองไปที่โทรศัพท์ที่นักศึกษาถือไว้ชิดใบหน้าตรงหางตาของนักศึกษาและออกคำสั่ง “หนึ่งมองครู” เมื่อห้องหนึ่งมองไปที่โทรศัพท์ นักศึกษาลดโทรศัพท์ลง ห้องหนึ่งจึงเลื่อนสายตามองมาที่นักศึกษา นักศึกษาชมว่า “เก่งมาก” พร้อมให้รางวัลทันทีโดยให้ถือโทรศัพท์มือถือเล่นสักครู่และหลังจากนั้นขอคืนและตามด้วยมันฝรั่งทอดจำนวน 1 ชิ้น หลังจากนั้นนักศึกษทำการฝึกเช่นเดิมซ้ำ และสลับกับการพูดว่าโทรบอกคุณยายหน่อยดีไหมว่าวันนี้ห้องหนึ่งเป็นเด็กดี ไม่ร้องไห้ ห้องหนึ่งยิ้ม

นักศึกษาสังเกตการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง ในช่วงเวลา 5 นาที ในระหว่างการฝึก ห้องหนึ่งมองมาที่โทรศัพท์และสบตาผู้ศึกษาจำนวน 8 ครั้ง

หลังการฝึก นักศึกษาให้ห้องหนึ่งกดโทรศัพท์ให้เกิดเสียง ห้องหนึ่งแสดงลักษณะท่าทางที่ร่าเริง แจ่มใส เดินถือโทรศัพท์ไปมาภายในห้อง เมื่อโทรศัพท์ที่ถืออยู่ไม่มีเสียงแล้วห้องหนึ่งนำมายื่นให้และมองหน้าผู้ศึกษาพูดคุยด้วยและให้มันฝรั่งทอดไปแบ่งให้กับเพื่อนทานด้วย 1 จาน

กิจกรรมที่ 2.2 การสังเกตครั้งที่ 16 วันที่ 23 พฤษภาคม 2550 ระหว่างเวลา 14.00-14.30 น.

ก่อนการฝึก หลังจากห้องหนึ่งตื่นนอนกลางวัน นักศึกษาสังเกตได้ว่า วันนี้ห้องหนึ่งยิ้มแย้ม แจ่มใส นักศึกษาทักทายด้วยจะยิ้มและจ้องมองหน้า สลับการหัวเราะ และสายติริชะไปมาพร้อมนั่งโยกเก้าอี้ที่นั่งอยู่ นักศึกษาหยุดไม่สนใจห้องหนึ่งโดยการนั่งนิ่ง ๆ มองหน้าห้องหนึ่งสักครู่ ห้องหนึ่งจึงหยุดหัวเราะพร้อมทั้งนั่งก้มหน้า นักศึกษาถามว่า พร้อมหรือยัง มาฝึกกันต่อดีไหมครับ และจับคางเบา ๆ ซ้อนคาง แต่ห้องหนึ่งยังขัดขืนและก้มหน้า นักศึกษาจึงได้วางโทรศัพท์มือถือไว้บนโต๊ะตรงหน้าห้องหนึ่งและพูดว่าให้กดเล่นได้ โดยผู้ศึกษาทำให้ดูเป็นตัวอย่างก่อน ห้องหนึ่งหัวเราะชอบใจเมื่อมีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น และเริ่มทำการฝึก

ระหว่างฝึก ผู้ศึกษาถือโทรศัพท์ไว้ระหว่างนิ้วของผู้ศึกษาและเรียกชื่อ “หนึ่งมองครู” น่องหนึ่งมองตามเสียงโทรศัพท์มือถือและละสายตาจากโทรศัพท์มามองผู้ศึกษา ผู้ศึกษาให้มันฝรั่งทอดจำนวน 1 ชิ้นทันทีเป็นรางวัล ในระหว่างฝึกบางครั้ง น่องหนึ่งหันมามองผู้บันทึกวีดิทัศน์ หัวเราะสลับกับทำเสียงในคอ “คิกๆๆๆ” และเริ่มไม่มีสมาธิ ผู้ศึกษาจึงให้ผู้บันทึกวีดิทัศน์หยุดการบันทึกเพื่อลดสิ่งเร้าลง

ผู้ศึกษาสังเกตการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง ในช่วงเวลา 5 นาที ในระหว่างการฝึก น่องหนึ่งมองมาที่โทรศัพท์และสบตาผู้ศึกษาจำนวน 8 ครั้ง

หลังการฝึก น่องหนึ่งมองหน้าผู้ศึกษาและเอื้อมมือไปหยิบโทรศัพท์ที่วางอยู่บนโต๊ะพร้อมกดให้เกิดเสียงสติกๆ ผู้ศึกษาพูดคุยกับน่องหนึ่งว่า โทรบอกคุณยายหน่อยดีไหมว่าวันนี้ น่องหนึ่งเป็นเด็กดี ไม่ร้องไห้ ผู้ศึกษากดโทรศัพท์หาคุณยายทันทีและนำไปแนบน่องหนึ่ง น่องหนึ่งฟังเสียงคุณยายหลังจากนั้นพาน่องหนึ่งไปหาคุณยายที่รออยู่นอกห้องเรียน

ข้อสังเกต น่องหนึ่งสามารถมองร่วมกันได้มากกว่าเกณฑ์จุดประสงค์ที่ตั้งไว้คือ 7 ครั้งในเวลา 5 นาที คือมองร่วมกันได้ 8 ครั้ง จากเรียก 20 ครั้งและใช้สื่อที่มีเสียงคือโทรศัพท์มือถือ เป็นการกระตุ้นช่วยให้ น่องหนึ่งสนใจและให้ความร่วมมือในการฝึกเป็นผลดีมากขึ้นกว่าเดิม

ภาพ 3 ผู้ศึกษาถือโทรศัพท์มือถือจริงไว้ชิดหางตาของผู้ศึกษา เพื่อกระตุ้นการมองร่วมกัน

กิจกรรมที่ 2.3 สังเกตครั้งที่ 17 วันที่ 24 พฤษภาคม 2550 ระหว่างเวลา 10.00-10.30 น.

ก่อนการฝึก ในช่วงเช้าหลังจากน่องหนึ่งดื่มนมเสร็จเรียบร้อยแล้ว น่องหนึ่งยืนมองไปที่ตุ๊กตาหมูสวมมือที่วางอยู่บนโต๊ะและเอามือแตะเบา ๆ หลังจากนั้นนั่งลงบนเก้าอี้ และค่อย ๆ ขยับมืออีกข้างหนึ่งจับตุ๊กตาหมูสวมมือเบา ๆ อีกครั้ง ผู้ศึกษาเดินเข้าไปในห้องฝึกน่องหนึ่งขยับมือที่จับตุ๊กตาออก ผู้ศึกษาจึงบอกว่าเล่นได้เลยครับ น่องหนึ่งมองหน้าและยังไม่กล้าจับ ผู้ศึกษาพูดว่า จับเล่นได้เลยครับซ้ำอีกครั้ง น่องหนึ่งยังทำท่าลังเล ไม่กล้าหยิบขึ้นมา ผู้ศึกษาจึงหยิบใส่่มือให้ ในครั้งแรกน่องหนึ่งยังจับไม่แน่น ผู้ศึกษาจึงปล่อยให้จับเล่นสักครู่จึงผู้ศึกษาได้ใช้ตุ๊กตาหมูสวมมือแตะแขน แก้ม และหยอกล้อกับน่องหนึ่งเพื่อกระตุ้นความสนใจและสร้างสัมพันธภาพระหว่าง

ผู้ศึกษากับน้องหนึ่ง พร้อมทั้งทักทายน้องหนึ่งโดยใช้ตุ๊กตาหมูสวมมือ “สวัสดิ์น้องหนึ่ง” ในการฝึกครั้งนี้ น้องหนึ่งจะถือหลอดดูดกาแฟในมือตลอดเวลาซึ่งนำมาจากบ้านเอง ผู้ศึกษาจึงเบนความสนใจโดยใช้ตุ๊กตาหมูสวมมือหยอกล้อ เมื่อน้องหนึ่งปล่อย ผู้ศึกษาได้หยิบหลอดดูดกาแฟวางไว้ตรงบนโต๊ะและค่อย ๆ เลื่อนให้ห่างจากมือน้องหนึ่งจนที่สุดได้เก็บหลอดดูดกาแฟซ่อนไว้ใต้โต๊ะเรียนและเริ่มทำการฝึก

ระหว่างฝึก ผู้ศึกษาใช้ตุ๊กตาหมูสวมมือถือไว้ได้คาง ผู้ศึกษาพร้อมขยับตุ๊กตาไปมา และเรียก “หนึ่งมองครู” ในช่วงแรกน้องหนึ่งจะก้มหาหลอดดูดกาแฟ ผู้ศึกษาเรียกชื่อซ้ำ ๆ พร้อมทั้งนำตุ๊กตาหมูสวมมือแตะแก้มเบา ๆ ให้หันมามองผู้ศึกษา เมื่อน้องหนึ่งหันมามองตุ๊กตาหมูสวมมือที่ขยับอยู่ได้คาง ผู้ศึกษาได้ลดตุ๊กตาหมูสวมมือลง น้องหนึ่งมองผู้ศึกษา ผู้ศึกษาให้สิ่งเสริมแรงคือตุ๊กตาหมูสวมมือตามด้วยมันฝรั่งทอดจำนวน 1 ชิ้น ระหว่างที่เคี้ยวขนมชิ้นนั้นน้องหนึ่งพยายามก้มหาหลอดดูดกาแฟสลับการมองตุ๊กตาหมูสวมมือที่ผู้ศึกษานำมาแตะตามแขนพร้อมหยอกเล่นสลับเรียกชื่อให้มองมาที่ผู้ศึกษา น้องหนึ่งมักจะมองข้ามผู้ศึกษาออกไปนอกห้อง เนื่องจากครูอีกคนเข้ามาจัดเอกสาร ทำให้น้องหนึ่งวอกแวกได้ง่ายและหันไปมองบ่อย ๆ ผู้ศึกษาหยุดการฝึกสักครู่เมื่อครูท่านนั้นกลับออกไปนอกห้องผู้ศึกษาได้เริ่มการฝึกต่อโดยนำตุ๊กตาหมูสวมมือไว้ได้คาง ผู้ศึกษา ขยับตุ๊กตาหมูสวมมือให้เคลื่อนไหว พูดคุยกับน้องหนึ่งพร้อมทั้งออกคำสั่ง “หนึ่งมองครู”

ผู้ศึกษาสังเกตการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง ในช่วงเวลา 5 นาที ในระหว่างการฝึก น้องหนึ่งมองมาที่ตุ๊กตาหมูสวมมือและสบตาผู้ศึกษาจำนวน 7 ครั้ง

หลังการฝึก น้องหนึ่งอารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส ลูกขึ้นยืนบ้าง เอามือทำคางบ้าง ผู้ศึกษาให้มันฝรั่งทอด 1 งานไปแบ่งให้เพื่อน

กิจกรรมที่ 2.4 การสังเกตครั้งที่ 18 วันที่ 24 พฤษภาคม 2550 ระหว่างเวลา 14.00-14.30 น.

ก่อนการฝึก ก่อนเริ่มการฝึกในวันนี้ น้องหนึ่งเดินเข้าห้องมาและทำเสียงแปลก ๆ เช่น ตีอก ๆ ๆ ๆ อยู่ตลอด

ระหว่างฝึก เมื่อเริ่มทำการฝึกมองร่วมกัน ครูแตะใบหน้าน้องหนึ่งและออกคำสั่ง “หนึ่งมองครู” น้องหนึ่งจะนิ่ง ๆ เฉย ๆ ผู้ศึกษาทำเช่นเดิมซ้ำ ๆ น้องหนึ่งมองตามเสียงเรียกในการเรียกครั้งที่ 3 และจ้องมองหน้าผู้ศึกษานานกว่าทุกครั้ง สอบถามขยายได้ข้อมูลว่าน้องหนึ่งนอนดิ๊กเมื่อคืนทำให้ง่วงนอนตอนบ่าย ผู้ศึกษาจึงแตะแก้ม แขนน้องหนึ่งจะยิ้มให้ผู้ศึกษา ผู้ศึกษาจึงเว้นระยะการเรียกชื่อ เมื่อน้องหนึ่งมองร่วมกันผู้ศึกษา จะให้รางวัลเป็นมันฝรั่งทอดชิ้นใส่มือทันที พร้อมทั้งให้คำชมว่า “เก่งมาก” ทุกครั้ง ทั้งนี้ในการฝึกมองร่วมกันผู้ศึกษาจะให้เสริมแรงทุกครั้ง เมื่อน้องหนึ่งมองมาที่ผู้ศึกษา

ผู้ศึกษาสังเกตการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง ในช่วงเวลา 5 นาที ในระหว่าง น่องหนึ่งหันมองผู้ศึกษาจำนวน 7 ครั้ง

หลังการฝึก ผู้ศึกษาพูดคุยกับน่องหนึ่งตามปกติเกี่ยวกับการฝึกมองร่วมกันแล้ว น่องหนึ่งมองหน้าผู้ศึกษาและลุกขึ้นเดินไปปิดพัดลมด้านหลังผู้ศึกษาและวิ่งออกไปนอกห้องทันที เพราะว่าช่วงบ่ายอากาศร้อนมาก เรียกให้กลับมาก่อนแต่ไม่เดินย้อนกลับมาผู้ศึกษาเดินตามออกไป น่องหนึ่งดึงแขนคุณยายที่รออยู่นอกห้องเรียนเดินไป

ข้อสังเกต น่องหนึ่งสามารถมองร่วมกันได้มากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 7 ครั้งในเวลา 5 นาที ทั้งที่ในการฝึกครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ให้การช่วยเหลือแบบกระตุ้นทางร่างกาย ใช้ตุ๊กตาหมูสวมมือ ตะแคง แก้ม และหยอกล้อกับน่องหนึ่งเพื่อกระตุ้นความสนใจและสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้ศึกษากับน่องหนึ่ง และการกระตุ้นด้วยท่าทาง โดยใช้ตุ๊กตาหมูสวมมือถือไว้ได้คาง พร้อมขยับตุ๊กตาไปมาและกระตุ้นทางวาจาด้วยการเรียก “หนึ่งมองครู” ในช่วงแรกน่องหนึ่งจะก้มหาหลอดดูดคาแฟ ผู้ศึกษาจึงเอาตุ๊กตาตะแคงหน้าเบา ๆ น่องหนึ่งเงยหน้าขึ้น ผู้ศึกษาเรียกชื่อเมื่อน่องหนึ่งมองมาที่ผู้ศึกษาจึงให้มันฝรั่งทอดจำนวน 1 ชิ้นทันที

ภาพ 4 ผู้ศึกษาถือตุ๊กตาหมูสวมมือรูปหมูไว้ได้คาง ภาพ 5 ผู้ศึกษาไม่ใช่สื่อแต่ใช้การเรียกชื่อแทนของผู้ศึกษา เพื่อกระตุ้นการมองร่วมกัน

แผนการฝึกที่ 3 มีการตั้งจุดประสงค์ให้น่องหนึ่งมองร่วมกันกับผู้ศึกษาได้ 8 ครั้ง

ในเวลา 5 นาทีและแบ่งออกเป็น 4 กิจกรรมดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ 3.1 สังเกตครั้งที่ 19 วันที่ 25 พฤษภาคม 2550 ระหว่างเวลา 10.00-10.30 น.

ก่อนการฝึก ในกิจกรรมนี้เป็นการนำสื่อที่เป็นหุ่นยนต์แบบแมนของเล่นที่มีแสงตรงกลางอกของหุ่นยนต์ ผู้ศึกษานำหุ่นยนต์ของเล่นดังกล่าวให้น่องหนึ่งดู จับมือน่องหนึ่งตะแคงและให้กดปุ่มให้เกิดแสงสีแดง และนำแสงส่องตามมือ แขน หน้าอกของน่องหนึ่ง น่องหนึ่งยิ้มก่อนจะกดเล่นเองและเงยหน้ามองมาที่ผู้ศึกษา และกดเล่นอยู่สักพัก หลังจากนั้นผู้ศึกษาขอคืนและเริ่มการฝึก

ระหว่างฝึก ผู้ศึกษาถือหุ่นขึ้นไปชิดใบหน้าของผู้ศึกษาด้านข้างหางตาสลับซ้าย-ขวา พร้อมทั้งออกคำสั่ง “หนึ่งมองครู” น่องหนึ่งมองมาที่หุ่นยนต์แบทแมนทันทีเพราะมีแสงมีแสงแดง ผู้ศึกษาลดหุ่นยนต์แบทแมนลงและมองสบตามาที่ผู้ศึกษา จึงให้รางวัลลำดับแรกคือขนมมันฝรั่งทอด และให้เล่นหุ่นยนต์แบทแมนสักครู่ และขอคืนเพื่อทำการฝึกต่อไป พร้อมกระตุ้น โดยการส่องแสงสีแดงจากหุ่นยนต์แบทแมนส่องไปตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เพื่อดึงดูดความสนใจของน่องหนึ่ง ให้มองผู้ศึกษา การฝึกครั้งนี้ น่องหนึ่งมีสมาธิ และมีความสนใจในการมองร่วมกันมากขึ้น

ผู้ศึกษาสังเกตการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง ในช่วงเวลา 5 นาที ในระหว่างฝึกน่องหนึ่งมองมาที่หุ่นยนต์แบทแมนและสบตาผู้ศึกษาจำนวน 9 ครั้ง

หลังการฝึก น่องหนึ่งอารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส เป็นสิ่งที่น่องหนึ่งชอบจากนั้นผู้ศึกษา ให้มันฝรั่งทอด 1 จาน น่องหนึ่งเดินไปหาเพื่อนตามคำสั่งผู้ศึกษาทันที

กิจกรรมที่ 3.2 การสังเกตครั้งที่ 20 วันที่ 25 พฤษภาคม 2550 ระหว่างเวลา 14.00-14.30 น.

ก่อนการฝึก ผู้ศึกษานำหุ่นยนต์แบทแมนของเล่นที่มีปุ่มเมื่อกดจะมีแสงสีแดง ให้น่องหนึ่งกดเล่น และพูดคุยกับน่องหนึ่งว่ามีแสงสีอะไรอยู่ในตัวแบทแมนที่ถืออยู่ และบอกให้น่องหนึ่งลองกดดู พร้อมทั้งจับมือน่องหนึ่งกดเมื่อน่องสนใจหุ่นแบทแมนผู้ศึกษาขอคืนและถือไว้ แนบข้างใบหน้าของผู้ศึกษาตรงหางตาและสลับซ้าย-ขวา ในการฝึกครั้งนี้ น่องหนึ่งยื่นมือมาจับหุ่นยนต์แบทแมนจากมือผู้ศึกษาและกดให้เกิดแสงสีแดง ผู้ศึกษาเว้นระยะให้น่องหนึ่งเล่นกับหุ่นแบทแมนสักครู่และจึงขอคืน จากนั้นเริ่มทำการฝึก

ระหว่างฝึก ผู้ศึกษาถือหุ่นยนต์แบทแมนไว้ระหว่างคิ้วของผู้ศึกษาพร้อมเรียกชื่อ “หนึ่งมองครู” น่องหนึ่งจะมองตามแสงสีแดงที่กระพริบผู้ศึกษาลดระดับหุ่นลง และเว้นระยะเวลา ในการเรียกชื่อโดยการออกคำสั่งให้ “หนึ่งมองครู” เมื่อน่องหนึ่งหันมองผู้ศึกษาจึงให้มันฝรั่งทอดทันที จำนวน 1 ชิ้น หลังจากนั้นฝึกและกระตุ้น โดยการส่องแสงสีแดงจากหุ่นยนต์แบทแมนส่องไปตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและนำกลับมาชูไว้ระหว่างคิ้วของผู้ศึกษาดังเดิมและเรียกชื่อซ้ำ จนกว่า น่องหนึ่งมองมาที่หุ่นยนต์แบทแมน จึงทำการลดหุ่นลงเพื่อให้ น่องหนึ่งมองมาที่ผู้ฝึก ในการฝึกครั้งนี้ น่องหนึ่ง มีสมาธิมากกว่าทุกครั้งเพราะวันนี้ อากาศดี ไม่ร้อน อาจเป็นปัจจัยที่ช่วยให้น่องหนึ่ง มีความตั้งใจฝึกมากกว่าเดิม

ผู้ศึกษาสังเกตการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง ในช่วงเวลา 5 นาที ในระหว่างฝึก น่องหนึ่งมองมาที่หุ่นยนต์แบทแมนและสบตาผู้ศึกษาจำนวน 12 ครั้ง

หลังการฝึก น้องหนึ่งมองหน้าผู้ศึกษาเอามาแตะที่หุ่นยนต์แบทแมนที่วางอยู่บนโต๊ะ และกดให้เกิดแสงหันมองผู้ศึกษาและกดให้เกิดแสงซ้ำอีกครั้ง ผู้ศึกษาพูดคุยกับน้องหนึ่งว่า แสงอะไรเอ่ย ขอดูด้วยคนได้ไหม น้องหนึ่งยิ้ม นิ่งๆ ฟุบโต๊ะมองแสงจากหุ่นยนต์แบทแมนที่กดค้างไว้ ผู้ศึกษาปล่อยให้เล่นกับหุ่นยนต์ รอจนขยับมารับน้องหนึ่งที่ห้องเรียนพร้อมให้มันฝรั่งทอด 1 ถู

ข้อสังเกต กิจกรรมที่ 3.1-3.2 ได้ตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมไว้คือให้น้องหนึ่งสามารถมองร่วมกัน 8 ครั้งในเวลา 5 นาที หลังจากการฝึกมีผลการมองร่วมกันได้มากกว่า จุดประสงค์ที่ตั้งไว้คือ มองร่วมกันเท่ากับ 9 ครั้งและ 12 ครั้ง น้องหนึ่งสามารถมองร่วมกันได้มากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เพราะจากการฝึกซ้ำ ๆ ทำให้น้องหนึ่งมีความจำเพิ่มมากขึ้น และการกระตุ้นโดยการส่องแสงสีแดงจากหุ่นยนต์แบทแมนส่องไปตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย เพื่อดึงดูดความสนใจของน้องหนึ่งให้มองผู้ศึกษา จะเห็นได้ว่าสื่อที่มีแสงเป็นสื่อที่สามารถกระตุ้นน้องหนึ่งได้ดีทีเดียว

ภาพ 6 ผู้ศึกษาถือหุ่นยนต์แบทแมนไว้ระหว่างคิวของผู้ศึกษา เพื่อกระตุ้นการมองร่วมกัน

กิจกรรมที่ 3.3 การสังเกตครั้งที่ 21 วันที่ 28 พฤษภาคม 2550 ระหว่างเวลา 10.00-10.30 น.

ก่อนการฝึก ผู้ศึกษาได้ใช้ตุ๊กตาหมูสวมมือเป็นสื่อในการฝึก แต่ก่อนฝึกได้ให้น้องหนึ่งจับตุ๊กตาหมูสวมมือ เล่นสักครู่ก่อนและผู้ฝึกพร้อมเล่นด้วยโดยนำไปสัมผัสตามมือ แขน แก้ม จมูก หน้าอก ท้อง ของน้องหนึ่งเป็นการหยอกเล่นเพราะสังเกตเห็นว่าวันนี้น้องหนึ่งเหม่อลอยหลายครั้ง เมื่อน้องหนึ่งเริ่มสนใจมาที่ผู้ศึกษา จึงทำการฝึก

ระหว่างฝึก ผู้ศึกษาถือตุ๊กตาหมูสวมมือไว้ได้กลางของผู้ศึกษา ขยับตุ๊กตาหมูสวมมือแกว่งไปมาพร้อมพูดคุยไปด้วยและออกคำสั่ง “หนึ่งมองครู” น้องหนึ่งยังไม่หันมองผู้ศึกษาขยับตุ๊กตาซ้ำ และออกคำสั่ง “หนึ่งมองครู” หากน้องหนึ่งไม่สนใจผู้ศึกษาจะนำตุ๊กตาหมูสวมมือไปแตะ

ที่แถมเมื่อ น้องหนึ่งหันทางผู้ศึกษา ผู้ศึกษาจึงเคลื่อนย้ายตุ๊กตาดังกล่าวมาได้คางดังเดิมพร้อมพูดกับน้องหนึ่งว่า “หนึ่งมองครู” น้องหนึ่งจึงมองที่ตุ๊กตาและเลื่อนสายตามาที่ผู้ศึกษาและยิ้มให้ ผู้ศึกษาจึงให้รางวัลทันทีคือ มันฝรั่งทอดจำนวน 1 ชิ้น และทำการฝึกซ้ำ อย่างไรก็ตามขณะที่ทำการฝึกครั้งที่ 5 ได้มีเพื่อนนักเรียนผู้ชายอีกห้องหนึ่งเดินมาขึ้นเกาะตรงบานเกล็ด น้องหนึ่ง

หันไปมอง ผู้ศึกษาจึงต้องเรียกครูคนอื่นให้พานักเรียนคนนั้นออกไปเพื่อไม่ให้น้องหนึ่งเสียสมาธิ ผู้ศึกษาสังเกตการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง ในช่วงเวลา 5 นาที ระหว่างการฝึก น้องหนึ่งมองมาที่ตุ๊กตาหมูสวมมือและมองผู้ศึกษาจำนวน 12 ครั้ง

หลังการฝึก ผู้ศึกษาพูดคุยกับน้องหนึ่งถึงเรื่องการฝึกมองวันนี้ น้องหนึ่งไม่มองอารมณ์ดี ยิ้มแยมแจ่มใส ผู้ศึกษาให้มันฝรั่งทอด 1 งาน น้องหนึ่งแสดงอาการดีใจที่ได้รับสิ่งของที่ชอบ

ข้อสังเกต น้องหนึ่งสามารถมองร่วมกันได้มากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 8 ครั้งในเวลา 5 นาที ผู้ศึกษาจึงลดการกระตุ้นและการช่วยเหลือทางร่างกาย แต่ใช้การกระตุ้นทางวาจา “หนึ่งมองครู” หลังจากนั้นให้มันฝรั่งทอดทันทีเมื่อน้องหนึ่งหันมามองร่วมกัน ในการฝึกครั้งนี้ น้องหนึ่งมีพัฒนาการการมองร่วมกันเพิ่มขึ้นจากฝึกครั้งก่อน ๆ จะเห็นได้ว่าสิ่งเสริมแรง รวมทั้งการกระตุ้นด้วยท่าทางและกระตุ้นด้วยวาจา มีส่วนช่วยทำให้น้องหนึ่งมีพฤติกรรมการมองร่วมกันมากขึ้นได้

กิจกรรมที่ 3.4 การสังเกตครั้งที่ 22 วันที่ 28 พฤษภาคม 2550 ระหว่างเวลา 14.00-14.30 น.

ก่อนการฝึก หลังจากน้องหนึ่งตื่นนอนกลางวัน ผู้ศึกษาจึงเริ่มการฝึกมองร่วมกัน ด้วยการพูดคุยกับน้องหนึ่งว่า “เรามาเล่นมองกันดีกว่านะ”

ระหว่างฝึก เริ่มทำการฝึกโดยผู้ศึกษาออกคำสั่ง “หนึ่งมองครู” น้องหนึ่งยังไม่มอง ผู้ศึกษากระตุ้นโดยการจับหน้าน้องหนึ่งแล้วออกคำสั่ง สลับกับการพูดคุยกับน้องหนึ่งไปเรื่อย ๆ และเว้นจังหวะการเรียกน้องหนึ่งให้มองผู้ศึกษาและครั้งนี้สามารถหันมามองด้วยตนเองได้ ผู้ศึกษาให้เสริมแรงด้วยการพูดว่า “เก่งมาก” พร้อมให้รางวัลเป็นมันฝรั่งทอดจำนวน 1 ชิ้นทันที

ผู้ศึกษาสังเกตการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง ในช่วงเวลา 5 นาที ในระหว่างการฝึก น้องหนึ่งมองร่วมกันกับผู้ศึกษาจำนวน 14 ครั้ง

หลังการฝึก ผู้ศึกษาได้ให้น้องหนึ่งกลับไปนั่งร่วมวงกับเด็กคนอื่นที่กำลังเล่น การต่อบล็อกไม้ น้องหนึ่งนั่งเล่นใกล้ ๆ แต่ยังไม่แยกนั่งต่างหาก ให้ความร่วมมือดีมาก เพราะสภาพแวดล้อมในวันนี้ห้องเรียน เงียบไม่มีสิ่งรบกวน ทำให้น้องหนึ่งมีความพร้อมในการฝึกมาก

ขอให้ผู้ศึกษาเล่นด้วยและไม่มีการกระดิกเท้าและไม่นั่งขยุกขยิก นั่งนิ่ง ทำให้มีสมาธิในการมองร่วมกันเพิ่มมากขึ้น นื่องหนึ่งแสดงลักษณะท่าทางที่ร่าเริง แจ่มใส เดินไปมาภายในห้อง ทั้งนี้ในการฝึกมองร่วมกัน

ผู้ศึกษาต้องคอยชี้แนะทางคำพูดโดยการเรียกชื่อนื่องหนึ่ง จนไม่ต้องใช้การกระตุ้นเตือนเลยในการฝึกครั้งต่อไป

ข้อสังเกต ในการฝึกครั้งนี้นื่องหนึ่งให้ความร่วมมือดีมาก เพราะสภาพแวดล้อมในวันนี้ห้องเรียน เงียบไม่มีสิ่งรบกวน ทำให้นื่องหนึ่งมีสมาธิในการฝึกมาก และมักจะทำให้ผู้ศึกษาเล่นด้วยส่วนที่นื่องหนึ่งมักจะการกระดิกเท้าและนั่งขยุกขยิก ในวันนี้นื่องหนึ่งนั่งนิ่ง ตั้งใจทำตามคำสั่ง จึงมีผลทำให้มีการมองร่วมกันเพิ่มมากขึ้น และยังมีท่าทางที่ร่าเริง แจ่มใส เดินไปมาภายในห้อง

สรุปได้ว่าการจัดสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมในระหว่างการฝึกทำให้นื่องหนึ่งมีสมาธิเพิ่มมากขึ้นและส่งผลทำให้มีพฤติกรรมที่เราต้องการฝึกคือการมองร่วมกันประสบผลสำเร็จได้มากขึ้นเช่นกัน

ภาพ 7 ผู้ศึกษาไม่ใช้สื่อแต่ใช้การเรียกชื่อแทน

แผนการฝึกที่ 4 มีการตั้งจุดประสงค์ให้นื่องหนึ่งมองร่วมกันกับผู้ศึกษาได้ 9 ครั้ง ในเวลา 5 นาทีและแบ่งออกเป็น 4 กิจกรรมดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ 4.1 สังเกตครั้งที่ 23 วันที่ 29 พฤษภาคม 2550 ระหว่างเวลา 10.00-10.30 น.

ก่อนการฝึก ช่วงเช้า นื่องหนึ่งเดินเข้ามาในห้องเรียนและมาหยุดยืนตรงพัดลมที่หมุนภายในห้องเรียนสักครู่ และเดินเข้ามานั่งที่เก้าอี้ ผู้ศึกษาพูดคุยกับนื่องหนึ่งว่า “วันนี้ครูมีพัดลมเล็กให้นื่องหนึ่งเล่นเอาไหม” ผู้ศึกษาจึงเปิดให้พัดลมขนาดมือถือที่นำมาเป็นสื่อหมุนและนำไปพัดตรงหน้าและตาม แก้ม จมูก ของนื่องหนึ่ง นื่องหนึ่งปรบมือดีใจ มองตามพัดลมหลังจากนั้นจึงเริ่มทำการฝึก

ระหว่างฝึก ผู้ศึกษานำพัฒนาที่กำลังหมนอยู่ถือไว้ชนิดใบหน้าข้างหางตาสลับซ้าย-ขวา พร้อมทั้งออกคำสั่ง “หนึ่งมองครู” น้องหนึ่งมองมาที่พัฒนาทันที ผู้ศึกษาดพัฒนาลงและนำไปซ่อนด้านหลังของผู้ศึกษาเพื่อให้น้องหนึ่งมองมาที่ผู้ศึกษา และเมื่อน้องหนึ่งมองมาที่ผู้ศึกษาชมว่า “เก่งมาก” และหยุดการฝึกสักครู เพื่อให้้องหนึ่งเล่นพัฒนา หลังจากนั้นขอพัฒมคืนเพื่อทำการฝึกตามขั้นตอนเช่นเดิมซ้ำติดต่อกัน โดยมีการเรียกชื่อน้องหนึ่งเพื่อให้หันมามองผู้ศึกษาให้ครบจำนวนการเรียก 20 ครั้งในช่วงเวลา 5 นาที ตามแผนการฝึก จากการสังเกตระหว่างการฝึกน้องหนึ่งมักจะแสดงพฤติกรรมการนั่งโยกเก้าอี้ไปมา ผู้ศึกษาเตือนให้นั่งเรียบร้อย แต่น้องหนึ่งยังขยับตัวไปมา และมีเพื่อนร่วมห้องเรียนคนหนึ่งเดินเข้ามาส่งเสียงทักทาย ทำให้น้องหนึ่งไม่สนใจในการฝึก ผู้ศึกษาจึงเดินไปปิดประตูและหมุนฝั้้งทอดให้น้องหนึ่งดูพร้อมบอกว่า ถ้าหากน้องหนึ่งตั้งใจฝึกครูจะให้มันฝั้้งทอด น้องหนึ่งจึงให้ความร่วมมือในการฝึก

ผู้ศึกษานับที่การมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง ในช่วงเวลา 5 นาที ระหว่างการฝึก น้องหนึ่งมองผู้ศึกษาจำนวน 13 ครั้ง

หลังการฝึก เมื่อทำการฝึกเสร็จ น้องหนึ่งวิ่งออกนอกห้องเรียนทันที วิ่งไปมองคุณเด็นักเรียนคนที่เดินเข้ามาส่งเสียงทักทายในระหว่างฝึก ยืน โยกตัวไปมาและเดินกลับมาในห้องและนั่งเล่นหมนหลอดดูดกาแฟสักพัก ยายมารับกลับไปห้องพัก น้องหนึ่งเดินตามไปพร้อมกับหมนหลอดกาแฟไปตลอดทาง

กิจกรรมที่ 4.2 การสังเกตครั้งที่ 24 วันที่ 29 พฤษภาคม 2550 ระหว่างเวลา 14.00-14.30 น.

ก่อนเริ่มการฝึก ช่วงบ่ายวันนี้ อากาศร้อนมากผู้ศึกษาพาน้องหนึ่งไปอาบน้ำ จากนั้นน้องหนึ่งเดินเข้าห้องเรียน เปิดพัฒนา และเดินมานั่งที่เก้าอี้ จากนั้นผู้ศึกษายื่นพัฒนาขนาดมือถือให้ น้องหนึ่งยิ้มและมองหน้าผู้ศึกษา ผู้ศึกษาหยอกเล่นด้วย น้องหนึ่ง หัวเราะชอบใจ

ระหว่างฝึก ผู้ศึกษานำพัฒนาขนาดมือถือชูไว้ระหว่างคิ้วของผู้ศึกษา ออกคำสั่ง “หนึ่งมองครู” เมื่อน้องหนึ่งมองมาที่พัฒนา ผู้ศึกษาเรียกชื่อซ้ำ ๆ ทำให้น้องหนึ่งเลื่อนสายตามาที่ผู้ศึกษาจึงให้แรงเสริมว่า “เก่งมาก” และให้รางวัลเป็นมันฝั้้งทอดจำนวน 1 ชิ้น วันนี้้องหนึ่งมีความสนใจและให้ความร่วมมือดีมาก อาจเนื่องมาจากสื่อที่มีการเคลื่อนไหว ซึ่งช่วยกระตุ้นให้น้องหนึ่งสนใจ นอกจากนี้สภาพแวดล้อมในวันนี้ห้องเรียน เงียบเพราะวันนี้นักเรียนออกทัศนศึกษาเพียง 2 คน จึงไม่มีเสียงรบกวนแต่น้องหนึ่งมีท่าทางหงุดหงิดเพราะอากาศร้อนมากในวันนี้

ผู้ศึกษานับที่การมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง ในช่วงเวลา 5 นาที ในระหว่างทำการฝึก น้องหนึ่งมองมาที่พัฒนาและสบตาผู้ศึกษาจำนวน 11 ครั้ง

หลังการฝึก ผู้ศึกษาได้พาน้องหนึ่ง ไปนั่งที่ห้องเรียนตรงมุมของเล่นพร้อมทั้ง เปิดพัดลมให้ สักครู่หนึ่งเริ่มหาวนอนและเริ่มเอนตัวลงนอนกับพื้น เมื่อพยายามรับน้องหนึ่งกลับ น้องหนึ่งจึงไม่ยอมกลับโดยทำเสียงกรีดร้อง ผู้ศึกษาจึงบอกให้ยายรอให้น้องหนึ่งพักสักครู่ประมาณ 2-3 นาที หลังจากนั้นน้องหนึ่งจึงยอมเดินตามยายกลับห้องพัก

ข้อสังเกต น้องหนึ่งสามารถมองร่วมกัน ได้มากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 9 ครั้งในเวลา 5 นาที เพราะในการฝึกครั้งนี้ใช้สื่อที่เคลื่อนไหวซึ่งเป็นสิ่งที่น้องหนึ่งชอบ คือ พัดลมขนาดมือถือ จะสังเกตได้ว่าสื่อที่มีการเคลื่อนไหวช่วยกระตุ้นให้น้องหนึ่งสนใจได้มากที่สุดทีเดียว แต่สภาวะอากาศที่ร้อนอบอ้าวในวันนี้ก็เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสนใจของน้องหนึ่งให้ลดลงได้

ภาพ 8 ผู้ศึกษาถือพัดลมขนาดมือถือไว้ชนิดใบหน้าข้างหางตาของผู้ศึกษา เพื่อกระตุ้นการมองร่วมกัน

กิจกรรมที่ 4.3 การสังเกตครั้งที่ 25 วันที่ 30 พฤษภาคม 2550 ระหว่าง เวลา 10.00-10.30 น.

ก่อนการฝึก เช้าวันนี้หลังดื่มนมเสร็จเสร็จ น้องหนึ่งเดินเข้าไปในห้องเรียนเอง โดยไม่ต้องให้ยายจูงมือมาส่ง และเดินไปหยิบตุ๊กตาหมูสวมมือที่วางบนโต๊ะและนำมาสวมมือตนเองแต่สวมมือไม่ได้ และได้พยายามสวมเองหลายครั้ง ผู้ศึกษาเข้าไปช่วยเหลือ แต่น้องหนึ่ง สลัดมือออกและ ปล่อยทิ้งตุ๊กตาหมูสวมมือเดินไปที่มุมห้อง ผู้ศึกษาตามมาและนำตุ๊กตาหมูสวมมือ หยอกเล่นและแตะที่แก้ม แขน น้องหนึ่งยื่นมือมาจับตรงปากของตุ๊กตาหมูสวมมือจากนั้นทำการฝึก

ระหว่างฝึก ผู้ศึกษาถือตุ๊กตาหมูสวมมือไว้ได้คางผู้ศึกษา ขยับตุ๊กตาหมูสวมมือ ให้เคลื่อนไหวไปมาพร้อมออกคำสั่ง “หนึ่งมองครู” น้องหนึ่งหันมองผู้ศึกษา ผู้ศึกษาให้คำชมว่า “เก่งมาก” พร้อมยื่นมันฝรั่งทอดจำนวน 1 ชิ้นเป็นรางวัล และทำการฝึกเช่นเดิมอีกโดยการเรียกชื่อน้องหนึ่งพร้อมกับใช้สื่อตุ๊กตาช่วยกระตุ้นให้น้องหนึ่งมองร่วมกัน

ผู้ศึกษาบันทึกการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อนี้จำนวน 20 ครั้ง ในช่วงเวลา 5 นาที ในระหว่างทำการฝึก น้องหนึ่งมองมาที่ตุ๊กตาหมูสวมมือและมองผู้ศึกษาจำนวน 12 ครั้ง

หลังการฝึก นื่องหนึ่ง อารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส ให้ความร่วมมือในการฝึกมองร่วมกัน ผู้ศึกษาจึงให้มันฝรั่งทอดใส่จานและให้นื่องหนึ่งไปแบ่งให้เพื่อนด้วย นื่องหนึ่งเดินไปหาเพื่อนและนื่องหนึ่งแสดงอาการดีใจโดยการยิ้มและทำเสียง ต๊ก ๆ ๆ เดินไปหาเพื่อน

กิจกรรมที่ 4.4 การสังเกตครั้งที่ 26 วันที่ 30 พฤษภาคม 2550 ระหว่างเวลา 14.00-14.30 น.

ก่อนการฝึก ช่วงบ่ายหลังจากนื่องหนึ่งตื่นนอน ผู้ศึกษาทักทายก่อนการฝึก วันนี้พร้อมทั้งสนทนาหยอกล้อเล่นกับนื่องหนึ่ง

ระหว่างฝึก นื่องหนึ่งกับผู้ศึกษานั่งเก้าอี้ตรงข้ามกัน รอจังหวะที่จะทำการเรียกชื่อให้มองร่วมกันกับผู้ศึกษาโดยการออกคำสั่ง เหมือนเดิม “หนึ่งมองครู” นื่องหนึ่งหันมองร่วมกันกับผู้ศึกษา ผู้ศึกษาชมว่า “เก่งมาก” พร้อมมันฝรั่งทอดจำนวน 1 ชิ้นเป็นรางวัลเมื่อนื่องหนึ่งหันมามองร่วมกันกับผู้ศึกษา

ผู้ศึกษาบันทึกการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง ช่วงเวลา 5 นาที ในระหว่างการฝึก นื่องหนึ่งหันมองผู้ศึกษาจำนวน 12 ครั้ง

หลังการฝึก เมื่อฝึกเสร็จผู้ศึกษาจูมือนื่องหนึ่งไปส่งให้ยายที่หน้าห้องเรียน นื่องหนึ่งยังไม่ยอมปล่อยมือจากผู้ศึกษา ยายชวนให้กลับห้องพัก นื่องหนึ่งยังมองหน้าผู้ศึกษา ผู้ศึกษาจึงพามาส่งที่ห้องพักพร้อมกับยาย

ข้อสังเกต นื่องหนึ่งสามารถมองร่วมกัน ได้มากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 9 ครั้งในเวลา 5 นาที เนื่องจากได้ทำการฝึกซ้ำ ๆ ทำให้เกิดความคุ้นเคยกันมากขึ้นระหว่างผู้ศึกษากับนื่องหนึ่ง ซึ่งจากเดิมก่อนเริ่มการฝึกครั้งแรก นื่องหนึ่งจะไม่สนใจและไม่ปฏิบัติตามกับผู้ศึกษาเลย จนมาถึงขณะนี้นื่องหนึ่งมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ศึกษามากขึ้นกว่าเดิม จากการที่เมื่อเสร็จสิ้นจากการฝึก นื่องหนึ่งยังต้องการให้ผู้ศึกษาพากลับไปส่งที่ห้องพัก จะเห็นได้ว่าการมองร่วมกันเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกันอย่างหนึ่ง

ภาพ 9 ผู้ศึกษาถือตุ๊กตาหมูไว้ได้คางของ ผู้ศึกษาเพื่อกระตุ้นการมองร่วมกัน

ภาพ 10 ผู้ศึกษาไม่ใช้สื่อแต่ใช้การเรียกชื่อแทน

แผนการฝึกที่ 5 มีการตั้งจุดประสงค์ให้น้องหนึ่งมองร่วมกันกับผู้ศึกษาได้ 9 ครั้ง
ในเวลา 5 นาทีและแบ่งออกเป็น 4 กิจกรรมดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ 5.1 การสังเกตครั้งที่ 27 วันที่ 31 พฤษภาคม 2550 ระหว่างเวลา
10.00-10.30 น.

ก่อนการฝึก ช่วงเช้าหลังจากดื่มนมเสร็จน้องหนึ่งเข้ามาเปิดสวิตช์ไฟในห้องเรียนเอง
และเดินไปนั่งที่เก้าอี้ ก่อนที่ผู้ศึกษาจะเข้าไปฝึก สื่อในการฝึกเป็นไฟฉายที่มีแสง ผู้ศึกษานำไฟฉาย
ที่เปิดให้เกิดแสงแล้ววางบนโต๊ะหน้าน้องหนึ่ง แล้วให้น้องหนึ่งเปิด-ปิดให้เกิดแสง และผู้ศึกษานำ
แสงสว่างจากไฟฉายส่องใบหน้า หน้าอก แขน มือของน้องหนึ่ง น้องยิ้มและมองตามไฟฉายอย่าง
สนใจ และหัวเราะ จากนั้นผู้ศึกษาปิดไฟในห้องฝึกและนำไฟฉายส่องไปตามผนังเพดานกระดาน
ให้น้องหนึ่งดูแสงจากไฟฉาย

ระหว่างฝึก ผู้ศึกษาเปิดไฟและถือไฟฉายไว้ด้านข้างใบหน้าระดับหางตาและขยับ
ไฟฉายเคลื่อนที่ไปมาให้ส่องแสงไปที่ใบหน้าของน้องหนึ่ง น้องเอื้อมมือมาจับไฟฉาย ออกคำสั่ง
“หนึ่งมองครู” เมื่อน้องหนึ่งมองมาที่ไฟฉาย ผู้ศึกษาเก็บไฟฉายไว้ด้านหลังผู้ศึกษาทำให้น้องหนึ่ง
มองมาที่ผู้ศึกษา ให้คำชม “เก่งมาก” พร้อมมันฝรั่งทอดจำนวน 1 ชิ้นเป็นรางวัล น้องหนึ่งยิ้ม
พร้อมยกมือไหว้ หลังจากนั้นผู้ศึกษาได้ทำการฝึกเช่นเดิมอีกพร้อมกับการเรียกชื่อ

สรุปผลการฝึกมองร่วมกันที่ผู้ศึกษานับที่ได้จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง
ในระหว่างการฝึกมีผลคือ น้องหนึ่งมองมาที่ไฟฉายและสบตาผู้ศึกษาจำนวน 10 ครั้ง

หลังการฝึก เมื่อฝึกเสร็จน้องหนึ่งมีอารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส ผู้ศึกษาจึงให้มันฝรั่งทอด
1 งาน และให้น้องหนึ่งไปแบ่งให้เพื่อน ๆ น้องหนึ่งนำงานขนมไปวางไว้ใกล้ ๆ เพื่อน แต่ไม่ได้
หยิบให้ เมื่อเพื่อน ๆ หยิบขนมทาน น้องหนึ่งนั่งมองดูเฉย ๆ

กิจกรรมที่ 5.2 การสังเกตครั้งที่ 28 วันที่ 31 พฤษภาคม 2550 ระหว่างเวลา
14.00-14.30 น.

ก่อนการฝึก ผู้ศึกษาพักทนายวันนี้พร้อมทั้งสนทนาหยอกล้อเล่นกับน้องหนึ่ง
ซึ่งกิจกรรมนี้ผู้ศึกษานำไฟฉายที่แสงส่องไปตาม แก้ม แขน หลังมือของน้องหนึ่ง น้องหนึ่งหัวเราะ
ชอบใจมาก น้องหนึ่งกระโดดและยกมือขึ้นเล่นไล่จับแสงที่เคลื่อนไหว และทำเสียง ต๊อ๊ก ๆ ๆ ๆ
ผู้ศึกษาจึงนำไฟฉายไปส่องที่ปาก และถามว่ามีอะไรอยู่ในปาก น้องหนึ่งม้วนตัว และโยกตัวไปมา
พร้อมกับเอียงคอและยิ้ม

ระหว่างฝึก ผู้ศึกษานำไฟฉายชูไว้ตรงหน้าระหว่างคิ้วของผู้ศึกษา และออกคำสั่ง
“หนึ่งมองครู” น้องหนึ่งหันมองร่วมกันกับผู้ศึกษา ผู้ศึกษาชมว่า “เก่งมาก” พร้อมมันฝรั่งทอด
จำนวน 1 ชิ้นเป็นรางวัลเมื่อน้องหนึ่งหันมามองร่วมกันกับผู้ศึกษา วันนี้น้องหนึ่งมีความสนใจ

และให้ความร่วมมือดีมาก อาจเนื่องมาจากสื่อที่มีการเคลื่อนไหว ซึ่งช่วยกระตุ้นให้น้องหนึ่งสนใจ นอกจากนี้สภาพแวดล้อมในวันนี้ห้องเรียนเงียบ เพราะเพื่อนร่วมห้องไปเล่นบอลลูกที่ห้องกิจกรรม บำบัด จึงไม่มีเสียงรบกวน ทำให้น้องหนึ่งมีความพร้อมและมีสมาธิในการฝึกมากขึ้น ผู้ศึกษาทำการฝึกมองซ้ำ ๆ โดยมีกรเรียกชื่อน้องหนึ่งเพื่อให้มองที่วัตถุร่วมกัน

จากการฝึกครั้งนี้ผู้ศึกษามั่นใจการมอง จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง ในช่วงเวลา 5 นาทีในระหว่างการฝึก น้องหนึ่งมองมาที่ไฟฉายและสบตาผู้ศึกษาจำนวน 14 ครั้ง

หลังการฝึก น้องหนึ่ง เดินกลับไปหายายพร้อมกับยิ้มให้ยายและจุมมมือยายกลับไปที่พัก

ข้อสังเกต น้องหนึ่งสามารถมองร่วมกัน ได้มากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 10 ครั้งในเวลา 5 นาที เพราะในการฝึกครั้งนี้เป็นสื่อที่เคลื่อนไหวซึ่งเป็นสิ่งที่น้องหนึ่งชอบ คือ ไฟฉาย น้องหนึ่งมองตามแสงไฟ หัวเราะชอบใจตลอดการฝึก ถือได้ว่าสื่อที่มีแสงสามารถสร้างความสนใจให้กับน้องหนึ่งมาก

ภาพ 11 ผู้ศึกษาเปิดไฟและถือไฟฉายไว้ระหว่างคิ้วของผู้ศึกษา

ภาพ 12 ผู้ศึกษาถือไฟฉายไว้ระหว่างคิ้วของผู้ศึกษา เพื่อกระตุ้นการมองร่วมกัน

กิจกรรมที่ 5.3 การสังเกตครั้งที่ 29 วันที่ 1 มิถุนายน 2550 ระหว่างเวลา 10.00-10.30 น. ก่อนการฝึก ช่วงเช้าหลังจากดื่มนมเสร็จผู้ศึกษายื่นตุ๊กตาหมูสวมมือนำให้น้องหนึ่ง น้องหนึ่งนำตุ๊กตาไปดม ผู้ศึกษาพูดว่า “หอมแก้มตุ๊กตาหน่อย” น้องหนึ่งทำท่าหอมหลาย ๆ ครั้ง และยื่นตุ๊กตามาที่หน้าผู้ศึกษา ผู้ศึกษาทำท่าหอมแก้มตุ๊กตาด้วย น้องหนึ่งหัวเราะชอบใจและดึงมือผู้ศึกษาให้จับตุ๊กตา จากนั้นทำการฝึก

ระหว่างฝึก ผู้ศึกษาจึงถือไว้ได้กลางผู้ศึกษา ขยับตุ๊กตาหมูสวมมือนำให้เคลื่อนไหวไปมา พร้อมออกคำสั่ง “หนึ่งมองครู” น้องหนึ่งหันมองร่วมกันกับผู้ศึกษา ผู้ศึกษาชมว่า “เก่งมาก” รางวัลคือ มันฝรั่งทอดจำนวน 1 ชิ้น และทำการฝึกซ้ำเช่นเดิม สลับกับการหยอกเล่นกับน้องหนึ่ง วันนี้ น้องหนึ่งหัวเราะตลอดและเอียงหน้ามองผู้ศึกษา

ผลจากการสังเกตและบันทึกการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง ในช่วงเวลา 5 นาที น้องหนึ่งมองมาที่ตุ๊กตาหมูสวมมือและสบตาผู้ศึกษาจำนวน 13 ครั้ง

หลังการฝึก น้องหนึ่งเดินออกจากห้องฝึกและพบครูประจำห้องคนหนึ่ง ครูคนนั้นได้เรียกชื่อน้องหนึ่ง น้องหนึ่งหันมามองหน้าคนเรียก และได้รับคำชมจากครูว่า “เยี่ยมมาก” น้องหนึ่งยิ้มตอบ

กิจกรรมที่ 5.4 การสังเกตครั้งที่ 30 วันที่ 1 มิถุนายน 2550 ระยะเวลา 14.00-14.30 น.

ก่อนการฝึก ผู้ศึกษาสังเกตได้ว่า น้องหนึ่งเดินไปตามมุมห้องและหยิบเชือกที่ใช้ร้อยลูกปัดพร้อมหันมามองที่ผู้ศึกษา และทำเสียงต๊อ๊ก ๆ ๓ ครั้ง กระโดดขึ้นลงไปมา หลังจากนั้นโยนเชือกทิ้ง และเดินไปมุมห้องด้านที่วางกล่องดินสอสี ยืนมองดินสอสีสักครู่ กระโดดขึ้นลงและมองมาที่ผู้ศึกษา ผู้ศึกษาถามว่าอยากเล่นอะไร น้องหนึ่งยิ้มและหันกลับไปมองที่หน้าต่าง ยืนดูใบไม้แกว่งไปมา ผู้ศึกษาเรียกแต่น้องหนึ่งยังมองไปที่ใบไม้ ผู้ศึกษาเดินมาจูงมือไปที่ห้องฝึก น้องหนึ่งยอมเดินตามมาโดยไม่ขัดขืน ผู้ศึกษาชูมันฝรั่งทอดให้น้องหนึ่งดู น้องหนึ่งยื่นมือขอผู้ศึกษานำเก็บไว้ในถุงขนมและบอกว่ามาฝึกด้วยกันก่อนและจะให้ขนม

ระหว่างฝึก ผู้ศึกษาเริ่มการฝึกโดยการเรียกชื่อซ้ำ และออกคำสั่ง “หนึ่งมองครู” น้องหนึ่งหันมามองผู้ศึกษาจึงให้แรงเสริมว่า “เก่งมาก” พร้อมให้มันฝรั่งทอดจำนวน 1 ชิ้น ทุกครั้งเมื่อน้องหนึ่งยอมมองมาที่ผู้ศึกษา

จากผลการฝึกครั้งนี้ ผู้ศึกษาบันทึกการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง ในช่วงเวลา 5 นาที ในระหว่างการฝึก น้องหนึ่งหันมามองผู้ศึกษาจำนวน 11 ครั้ง

หลังการฝึก น้องหนึ่งมีท่าทางที่ร่าเริง แจ่มใส และกระโดดขึ้นลง สลับกับการเดินไปที่หน้าต่างห้องเรียนมองดูคนตัดหญ้า และยิ้ม พร้อมทั้งหันมาดึงมือยายที่ยืนรออยู่หน้าห้องไปที่หน้าต่างและชี้ไปที่คนตัดหญ้า

ข้อสังเกต น้องหนึ่งสามารถมองร่วมกันได้มากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้เพราะจากฝึกซ้ำ ย้ำทวนบ่อย ๆ จนเกิดทักษะ เพราะสื่อที่ใช้ในการฝึกและสิ่งเสริมแรงเป็นสิ่งที่น้องหนึ่งชอบ จึงทำให้การฝึกมองร่วมกันของน้องหนึ่งกับผู้ศึกษามีผลพัฒนาการฝึกมองดีขึ้น

สรุปการฝึกการมองร่วมกันระหว่างน้องหนึ่งกับผู้ศึกษาทั้งหมด 5 แผนและใช้สื่อต่าง ๆ พร้อมทั้งสิ่งเสริมแรงที่เป็นคำชมและขนมที่ชอบ ผู้ศึกษาสามารถสังเกตและบันทึกพฤติกรรมที่น้องหนึ่งมองร่วมกันกับผู้ศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 50.75 จากการเรียก 20 ครั้ง ในการฝึกแต่ละกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับการมองร่วมกัน 10 ครั้ง

ภาพ 13 ผู้ศึกษาถือตุ๊กตาสวมมือรูปหนูไว้ได้คาง
ของผู้ศึกษาเพื่อกระตุ้นการมองร่วมกัน

ภาพ 14 ผู้ศึกษาไม่ใช้สื่อแต่ใช้การเรียกชื่อแทน

ระยะที่ 3 (A2) ระยะถอนถอดหรือหลังการทดลอง (ช่วงวันที่ 2-6 มิถุนายน 2550)

การสังเกตครั้งที่ 31-40 ระหว่างวันที่ 2-6 มิถุนายน 2550 เพื่อศึกษาความคงทน

ในพฤติกรรมกรรมการมองร่วมกัน ซึ่งเป็นระยะการถอดถอนสิ่งเสริมแรงและลดการกระตุ้นเดือนทั้งหมด ผู้ศึกษาทำการสังเกตและบันทึกในระยะเวลาถอดถอนเป็นเวลาติดต่อกัน 5 วัน ๆ ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 5 นาที รวม 10 ครั้ง ผู้ศึกษาได้บันทึกพฤติกรรมกรรมการมองร่วมกันระหว่างน้องหนึ่งกับผู้ศึกษา โดยทำการสังเกตทั้งช่วงเช้าเวลา 10.00-10.30 น. และช่วงบ่ายเวลา 14.00-14.30 น.

สังเกตครั้งที่ 31-32 วันที่ 2 มิถุนายน 2550 ระหว่างเวลา 10.00-10.30 น. ผู้ศึกษาและน้องหนึ่งเข้าห้องเรียน วันแรกของการสังเกตพบว่าน้องหนึ่งยังลุกขึ้นยืนเขย่งปลายเท้าเดินไปมาภายในห้องเรียน และเดินกลับไปนั่งที่เดิม ครูผู้สอนได้เรียกให้นักเรียนมานั่งล้อมวงเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นกิจกรรมที่ครูตัดสติ๊กเกอร์เป็นชิ้นเล็ก ๆ ขนาดสี่เหลี่ยม 2 เซนติเมตร เพื่อให้นักเรียนแกะสติ๊กเกอร์ติดบนรูปภาพบ้าน ผู้ศึกษาได้ทำการเรียกชื่อโดยเว้นระยะระหว่างที่น้องหนึ่งทำกิจกรรมอยู่ในห้องเรียน และมีผลจากการสังเกตและบันทึกการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง น้องหนึ่งหันมองผู้ศึกษาจำนวน 13 ครั้ง

ในช่วงบ่าย ระหว่างเวลา 14.00-14.30 น. เมื่อรับประทานอาหารกลางวันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษาให้น้องหนึ่งดูวิดีโอเกี่ยวกับพยัญชนะ ก-ฮ ในเครื่องคอมพิวเตอร์โดยกดให้ออกเสียง น้องหนึ่งนั่งจ้องมองภาพเคลื่อนไหวจากจอคอมพิวเตอร์ ผู้ศึกษาได้ทำการเรียกชื่อเว้นระยะ ระหว่างที่น้องหนึ่งนั่งดูวิดีโอ และมีผลจากการสังเกตและบันทึกการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง น้องหนึ่งหันมองผู้ศึกษาจำนวน 13 ครั้ง

สังเกตครั้งที่ 33-34 วันที่ 3 มิถุนายน 2550 ในช่วงเช้าเป็นชั่วโมงสอนของผู้ศึกษา ที่ให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มมีนักเรียนจำนวน 3 คน กิจกรรมนี้ให้นักเรียนฝึกกระดาษเป็นชิ้นเล็ก ๆ และทากาว นำมาติดปะรูปมะม่วง ระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่มมีนักเรียนบางคนกรีดร้องไม่ยอมทำ บางคนชอบดึงกระดาษของเพื่อน ส่วนน้องหนึ่งมักจะนั่งเหม่อลอยและบางครั้งเมื่อได้ยินเสียงเพื่อน คนอื่นที่ส่งเสียงดังจะหันมามอง หรือบางครั้งเมื่อมีคนอื่นเดินผ่านหน้าห้องจะมองตาม ผู้ศึกษาจะ เรียกชื่อและบอกให้ทำกิจกรรม น้องหนึ่งมองผู้ศึกษาและลงมือทำกิจกรรมเป็นระยะสลับกับการมอง ไปที่อื่น และผู้ศึกษาจะคอยเรียกชื่อ น้องหนึ่งก็หันมามองบ้าง ผลจากการสังเกตและบันทึกการมอง ร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง น้องหนึ่งหันมองผู้ศึกษาในช่วงนี้จำนวน 11 ครั้ง

ช่วงบ่ายผู้ศึกษาได้ทำการสังเกตพฤติกรรมน้องหนึ่งในขณะที่น้องหนึ่งทำกิจกรรม การหยิบเมล็ดถั่วเขียวใส่ขวดโดยเว้นระยะเวลาการเรียกชื่อ จากการสังเกตน้องหนึ่งมีสมาธิเพิ่ม มากขึ้น เพราะเด็กนักเรียนบางคนมาเรียนครึ่งวันผู้ปกครองรับกลับบ้านและมีนักเรียนอีก 2 คน ครุณาไปฝึกกิจกรรมบำบัด ทำให้ห้องเรียนช่วงนี้เงียบจึงทำให้น้องหนึ่งไม่วอกแวก และทำกิจกรรม เสร็จตามเวลาที่กำหนด ผลจากการสังเกตและบันทึกการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง น้องหนึ่งหันมองผู้ศึกษาจำนวน 11 ครั้ง

สังเกตครั้งที่ 35-36 วันที่ 4 มิถุนายน 2550 ในตอนเช้าหลังจากน้องหนึ่งเรียนทักษะ กล้ามเนื้อมัดใหญ่โดยวันนี้ครูได้สอนให้นักเรียนโยนลูกบอลใส่ตะกร้า จำนวน 20 ลูก ซึ่งครูได้วาง ตะกร้าไว้ตรงข้างลูกบอลระยะห่าง 1 เมตร จากการสังเกตเมื่อครูเรียกชื่อน้องหนึ่งให้โยนลูกบอล ผลจากการสังเกตและบันทึกการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง น้องหนึ่งหันมอง ผู้ศึกษาจำนวน 12 ครั้ง

ช่วงบ่ายผู้ศึกษาให้น้องหนึ่งแกะสติ๊กเกอร์ที่ผู้ศึกษาตัดออกเป็นชิ้นเล็ก ๆ ขนาด 2 เซนติเมตร ให้นำมาติดลงบนกระดาษรูปบ้าน ผู้ศึกษาเรียกชื่อและบอกให้แกะสติ๊กเกอร์ติด จากการสังเกต เมื่อครูเรียกชื่อน้องหนึ่งให้ติดสติ๊กเกอร์ น้องหนึ่งจะยื่นมือไปที่ขายที่นั่งเฝ้าอยู่ใกล้ ๆ เมื่อสติ๊กเกอร์ ติดมือเพื่อให้ขายดึงออกไป บางครั้งขายลองไม่สนใจจะทำเสียงกึก ๆ ผู้ศึกษาจึงเรียกชื่อ น้องหนึ่ง หันมามองและยื่นมือให้ดึงสติ๊กเกอร์ออก ระหว่างที่ให้ทำกิจกรรมน้องหนึ่งจะลุก ๆ นั่ง ๆ บ่อย ๆ ไม่นั่งทำกิจกรรมตลอด ผู้ศึกษาจะเรียกชื่อเพื่อนให้นั่งลงทำกิจกรรมให้เสร็จ ผลจากการสังเกตและ บันทึกการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง น้องหนึ่งหันมองผู้ศึกษาจำนวน 11 ครั้ง

สังเกตครั้งที่ 37-38 วันที่ 5 มิถุนายน 2550 วันนี้ช่วงเวลา 10.00-10.30 น. น้องหนึ่งเดินมา เรียนกับเพื่อน ๆ ในห้อง ซึ่งครูกำลังสอนทักษะการช่วยเหลือตนเองในเรื่องการสวมเสื้อยืดคอกลม ระหว่างการฝึกเมื่อเรียกชื่อน้องหนึ่งให้จับชายเสื้อ น้องหนึ่งหันมองผู้ศึกษาและจับชายเสื้อที่กำลังฝึก และครูเรียกชื่อน้องหนึ่งซ้ำ ๆ ผลจากการสังเกตและบันทึกการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง น้องหนึ่งหันมองผู้ศึกษาจำนวน 14 ครั้ง

ช่วงบ่ายหลังจากรับประทานอาหารเที่ยงเสร็จ ผู้ศึกษาให้เล่นทรายกับเพื่อน ๆ โดยใช้ช้อน ตักทรายใส่ขวด แต่น้องหนึ่งนั่งนิ่ง เนื่องจากทานยาหลังอาหารเพราะเป็นไข้หวัด ผู้ศึกษาจับมือให้ ตักทรายและคอยกระตุ้นให้ทำตามแบบครู พร้อมกับการเรียกชื่อซ้ำ ๆ กระตุ้นให้ทำกิจกรรม

ผลจากการสังเกตและบันทึกการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง น้องหนึ่ง หันมองผู้ศึกษาจำนวน 14 ครั้ง

สังเกตครั้งที่ 39-40 วันที่ 6 มิถุนายน 2550 วันนี้น้องหนึ่งเข้ามาในห้องเรียนสิ่งแรกที่ทำคือ เดินไปเปิดพัดลมและกลับมานั่งที่เก้าอี้ หันหน้าไปมา ครูเรียกน้องหนึ่งให้มาหา น้องหนึ่งยอมเดิน เข้ามาจับที่แขน ผู้ศึกษาให้ร้อยลูกปัด และเรียกให้หยิบลูกปัดซ้ำ ๆ ตามขั้นตอนผลจากการสังเกต และบันทึกการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง น้องหนึ่งหันมองผู้ศึกษาจำนวน 12 ครั้ง

ช่วงบ่ายได้พาน้องหนึ่งไปเดินดูปลา ที่อ่างเก็บน้ำ เมื่อผู้ศึกษาชี้ให้ดูปลา น้องหนึ่งดูตาม มือชี้ ผู้ศึกษาเดินเลียบขอบสระและเมื่อปลาตัวอื่นผลุดขึ้นมาเหนือน้ำ ผู้ศึกษาเรียกน้องหนึ่งดูปลา น้องหนึ่งหันมามองตามเสียงเรียกมองมาที่ผู้ศึกษาและมองตามมือที่ผู้ศึกษาชี้ให้ดูปลา ผลจากการ สังเกตและบันทึกการมองร่วมกัน จากการเรียกชื่อจำนวน 20 ครั้ง น้องหนึ่งหันมองผู้ศึกษาจำนวน 13 ครั้ง

หลังจากการฝึกพร้อมทั้งการสังเกตหลังการฝึกจะสังเกตได้ว่าน้องหนึ่งจะมีการมองร่วมกัน เพิ่มมากขึ้น และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ศึกษาคือเมื่อน้องหนึ่งพบผู้ศึกษานอกห้องเรียน น้องหนึ่งจะเดิน มาหาและงูมมือผู้ศึกษา บางครั้งเอียงหน้ามองยิ้มหรือหัวเราะ นอกจากนี้การเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ในชั่วโมงโฮมรูมคือจะมีการ โฮมรูมตอนเช้าหลังเลิกเข้าแถวเคารพธงชาติจะมีการรวมกันทั้ง 4 ห้อง คือห้องนักเรียนที่บกพร่องด้านสติปัญญา นักเรียนที่บกพร่องทางการได้ยิน นักเรียนที่บกพร่องด้าน ร่างกาย และนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ ในชื่อนี้จะมีกิจกรรมการร้องเพลงประกอบท่าทาง การเรียกชื่อทีละคนและให้นักเรียนยกมือขึ้นเมื่อถูกเรียกชื่อของตนเอง จากการสังเกต น้องหนึ่งให้ ความร่วมมือต่างจากก่อนการฝึกที่มักจะกรี๊ดร้องและดึงมือขยายออกไปที่อื่น เมื่อถึงตอนที่น้องหนึ่ง ถูกเรียกชื่อ น้องหนึ่งจะยกมือขึ้นทุกครั้ง มีอารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส แต่ในมือยังถือหลอดดูดกาแฟ เหมือนเดิม